

NGAY NAY

NĂM THỨ TƯ — THỦ
BÂY 22 AVRIL 1939,
SỐ 158 — GIÁ 0\$10
TOA SOAN VÀ TRI SỰ:
8, ĐƯỜNG QUAN
THÀNH — GIẤY NÓI 874

Cái khéo léo của ông Bùi tướng Chiểu
Vì ông Bùi tướng Chiểu vào làng Tây nên số người Pháp trong Hội
đồng thành-phố trở nên 13 ruồi. Thế là tránh được con số độc!

TRONG SỐ NÀY: Cuộc bầu cử hội viên Thành phò.
Cuốn sò tay. — Một trang vẽ vui của Tô Tú.
« Khuyên các ông quan bé » thơ vui của Tú Mơ.

Cần phải có, cần phải biết quyền Tú Chứng Thuyết Minh

Tú Chứng Thuyết Minh là một người bạn của các nhà y-lý Đông, Tây.

Tú Chứng Thuyết Minh là một thầy thuốc bảo đảm cho những người mắc : Phong, Lao, Cồ, Cách.

Tú Chứng Thuyết Minh, mỗi nhà có một quyển, sẽ dễ phòng được bệnh Lao được chu đáo. — Nếu đã mắc bệnh Lao, biết đường mà chữa thuốc, ngoài ra còn biết : Phong, Cồ, Cách là thế nào ?

Các thầy lang tây, các cô Hồng-Tháp-Tự, các sinh viên trường thuốc đọc Tú Chứng Thuyết Minh, — biết được khoa y-học Bắc

Nam chữa những bệnh Phong, Lao, Cồ, Cách như thế nào ? — Ngoài Tú Chứng Thuyết Minh, các giới còn biết cách chữa bệnh Chó dại, bênh Đen, bệnh Dục uất bằng thuốc Bắc Nam rất thâm hiểu.

Tú Chứng Thuyết Minh, trước tác philt huy theo một thể tài riêng, — có luận thuyết, có y-án, có án-bệnh, có y-lý, có lý-dược, có lồng-luân, các các đều phân minh khíc-triết, thực là một quyển sách chưa từng có, ai ai cũng nên đọc và phải đọc. Sách dày 164 trang, in rât mỹ thuật. Bản 1p00 một quyển, gửi bảo đảm thêm 0p15.

NAM NỮ BẢO TOÀN

là quyển sách Nam, Nữ thanh niên ai cũng nên đọc, — đọc nó không mắc bệnh phong linh, nếu đã mắc sẽ khỏi. Kiên thận iết huyệt, sinh con rất thông minh, mà không tái bệnh. Thực là một quyển sách gối đầu giường của thanh niên

Nam Nữ, Bản 0p60 một quyển, gửi bảo đảm thêm 0p15 cước

Nam Nữ Bảo Toàn đang in lần thứ ba

Ai mua cả hai quyển T. C. T. M., N.N.B.T. được miễn tiền cước

BÁN Ở NHÀ THUỐC

LÊ HUY PHÁCH
N° 19, BOULEVARD GIA-LONG - HANOI

Các nơi mua buôn, không phải chịu tiền cước, được hưởng 25%. Phải trả tiền trước, hoặc gửi C. R. Buôn phải từ 30 quyển trở lên mới gửi, nếu sách bán không hết, có quyền trả lại, nhưng phải rất sạch sẽ mới nhận.

ĐỒ HAVANE 0,12
ĐỒ XANH 0,06

TUYỂN BUÔN TẠI
XỨ "AN - DÉ - RI"

Coi số mạng... bằng khoa học Âu Tây

Ai muốn hiểu rõ đời mình ra sao, thân thế từ nhỏ đến già, công danh sự nghiệp thi kíp gửi chữ ký, tên họ và tuổi cho

Mtre
Khanhson

36 JAMBERT
HANOI

Nhớ gửi mandat 9 hào hoặc 15 con cò 6 xu

LE COURRIER GRAPHOLOGIQUE (Jugez les gens d'après leur écriture) là một bộ sách mà Mtre Khanhson cho ra đời để giúp những người nào muốn học cách coi triết tự, và có thể tự mình coi cho người khác được chóng. Sách này chia ra làm nhiều bộ, mỗi tuần ra một bộ, trong có nói đủ về khoa học huynh bi, như cách làm bùa yêu, cách giải mộng, cách coi tử vi và địa lý. Sẽ bán rất rẻ để ai cũng mua được.

Tôi mới về...

Cách hai năm trời không quảng cáo nữa là vì tôi cần có ngày giờ để học thêm mấy khoa huynh bí về tử vi và địa lý, nay đã hoàn toàn tôi mới trở về quê hương và mở phòng coi bói để giúp bà con giải quyết những sự khó khăn về tinh thần.

Các ngài muốn hiểu rõ những điều bí hiểm trong đời các ngài như về công danh, tình duyên, vận hạn, mơ mà

thì biện thư cho tôi, gửi tên tuổi, họ, và kèm ngàn phiếu lâm tiền nhuận bút, trong ít bữa sẽ nhận được bản số nói đủ cả về tương lai, dĩ vãng và hiện tại.

Professeur NGÔ VI THIẾT

N° 15 voie 34 — Hanoi
(đối Hàng Than, sau chùa Hòa-giai)

Giá coi : coi quẻ 1p.00 — Tử vi 5p.00.

MỘT PHƯƠNG LẬP BỎ

có bảo đảm chắc chắn, vững vàng mà lại mỗi tháng, có hy vọng trúng một Số vốn lớn

Đây là Vé mới cách thức P mà

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

Hội tư bồi chi tiêu theo chỉ dụ ngày 12 Avril 1916

Vốn đã đóng tất : 1 triệu lượng bạc và 8.000 000 quan tiền Pf. ép

Hội quán : 7, Đại-lộ Edouart VII ở THƯỢNG-HÀI

Hàng chính ở Đông-pháp : 26 đường Chaigneau

SAIGON, Số thương mại Saigon 20

giúp cho qui ngài dễ dàng giao ra số vốn :

500\$	mỗi tháng đóng	1\$25		4.000\$	mỗi tháng đóng	10\$00
1.000	—	2,50		5.000	—	— 12,50
1.500	—	3,75		8.000	—	— 20,00
2.000	—	5,00		10.000	—	— 25,00

Vé này đăng lô số hằng tháng hay là khi mãn hạn (25 năm) nếu vé không đăng may trúng ra trong 300 cuộc xổ số hằng tháng.

HỘI BẢO ĐẢM 12 CUỘC XỔ SỐ MỖI NĂM

Vé tiết kiệm cách thức P đăng ký cuộc xổ số hằng tháng từ tháng đầu mua. Như vậy nên người mua vé, chẳng những chắc chắn sẽ đăng lập nên một số vốn, mà lại có hy vọng đăng lập từ một số lời to (400 lần số tiền tháng đã góp nếu vé trúng ra trong tháng đầu)

PHẦN LỢI KHÁC CỦA VÉ TIẾT-TIỆM
của

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

ĐỒI CHỦ DỄ DÀNG, khỏi tốn hao rắc rối chi hết.

CÓ GIÁ CHUỘC LẠI khi đóng góp được hai năm.

BẰNG VAY 90% số giá chuộc vé.

ĐƯỢC BẤT ĐÖNG LẠI, trả số góp trễ và tiền lời hay là gia kỳ hạn,

ĐƯỢC CHIA HƯỞNG LỜI CỦA HỘI bởi cuộc xổ số phụ hay là tăng thêm số bảo kiết.

ĐƯỢC ĐÓNG GÓP TRỄ MỘT THÁNG

Số tiền trả cho chủ vé trúng số hoặc bán lại (tới ngày 31 DÉCEMBRE 1938)	\$ 2 829.214,17
TIỀN LỜI đã chia ra cho người cầm vé ở Đông-Pháp (tới ngày 31 DÉCEMBRE 1938, gần)	84.601,40

SỰ BẢO ĐẢM CHO VÉ TIẾT KIỆM
của

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

Số tiền dự trữ (Hội cam đoan với chủ vé) tới ngày

31 Décembre 1938 \$ 2.317.813,96

Số tiền để bảo đảm số cam đoan trên đây (Tài

sản có thể chứng, động sản vân vân)

2.457.608,07

Tức là quá số tiền cam đoan được

189.784,12

Mua vé hay là hỏi điều lệ xin do nơi :

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

CHI NGÂNH { SAIGON, 26 đường Chaigneau
{ HANOI, 8ter phố Tràng-thi
và nơi Đại-lý khắp cõi Đông-Pháp

BÀU CỨ

CƯỚC báu cử hội viên thành phố
kết liẽa : số Xã hội đại thăng,
số phiếu báu gấp hai số phiếu bên
điều.

Làm cho ông Nguyễn hay Lai buồn
thù trong bộ áo thắt kiện và hai
ông Nguyễn hay Thanh và Cung
đinh Quy than thở xuôi năm canh.

Song nhũng người buồn nhất không
phải là các ông.

Lần trước, người ta đã khôn khéo
lầm. Chọn nhầm vào ngày lẽ. Ý chừng
để cho cử tri đi chơi vịnh Hạ-long
hay là vô Huế đánh giây thép về
bỏ phiếu cho tiện việc.

Lần này, có bọn ông An, ông Lộ
ra tay làm việc cho số Lai, Quy. Ô-

tô chạy như bướm bướm. Hắn là để
mong dân thành phố có một ông
thầy kiện cãi hộ không măt tiền.

Nhưng các ông ấy đã làm, làm dân
Hanoi với dân lý toét. Họ đã cho
các ông một bài học. Gần tám trăm
người trong số một ngàn cử tri đã
bỏ phiếu cho ba ông Thanh, Chương
và Ái.

Họ đã cả quyết tỏ cho người ta biết
ý muốn của họ, ý muốn có một số hội
viên Annam ngang với số viên Pháp.
Đó cũng là ý muốn chung của hết
thảy 15 vạn người Annam sống
trong thành phố Hanol, ý muốn hợp
với công lý, với lẽ phải.

Nhưng công lý, lẽ phải, không biết
có lưu lugien đất nước vô duyên này
chẳng?

Hoàng-Đạo

CÂU CHUYỆN hàng tuần

DÙC theo đuổi công cuộc xâm
lược. Thôn tính Áo, bảo hộ
Tiệp, nuốt Mémel, đán áp Lô.
Và đương toan cướp Danzig, ngấp
nghé Ba-lan thì bỗng ông Roosevelt
ném ra thế giới dự định một cuộc
điều đình.

Nói ném sang Đức thì đúng hơn.
Vì ông Roosevelt chỉ nhũn nhận xin
với ông Hitler hãy hoãn cuộc cướp
đất trong mười năm.

Nhũn nhận chết người!

Vì cầu cầu h òa của ông Roosevelt
chỉ có vẻ nhũn nhận. Kỳ thực đó là
những lời cuối cùng, hầu như một
bức thư tối hậu.

Nó có nghĩa : anh muốn hòa như
anh thường tuyêt bô thì tôi sẵn lòng
hòa với anh, nhược bằng anh muốn
đánh thì tôi cũng chẳng sợ.

Và nhũng việc làm cương quyết
đi theo liền với những lời cương
quyết ấy. Vì trong khi đợi ông Hitler
trả lời, ông Roosevelt đã đem hầu
hết thủy binh từ Đại tây dương sang
Thái bình dương và dán thành thế
trận. Hành vi ấy có một ý nghĩa rõ
rệt : nếu Đức từ chối thi đánh nhau,
mà nếu đánh nhau thi tất nhiên thủy
binh Mỹ sẽ phải đương đầu với thủy
binh Nhật. Xưa nay Mỹ vẫn sợ kinh
Panama bị phá hủy. Ngày thi bên
địch cứ việc mà phá hủy Panama.
Thủy binh Mỹ đã sẵn sàng ở Thái
biển dương rồi.

Còn ở Đại tây dương thi đã có
thủy binh Anh-Pháp.

Làm việc ấy ông Roosevelt tỏ ra
không nhũng là một người cương

quyết mà còn là một nhà tâm lý sáng
suốt.

Xưa nay các nước như gồm Đức
mạnh. Đức chiếm Áo, chiếm Tiệp,
chiếm Mémel, các nước rụt rè không
dám ra tay. Đức được thè dùng mãi
cái thủ đoạn dọa nạt để thi hành
chính sách xâm lược. Có lẽ. Phải,
chỉ có lẽ thôi, vì biết đâu Đức không
mạnh thực và biết đâu những vi
Đức làm Đức đã không tin vào sức
mạnh mà làm? Cũng có lẽ Đức dọa.
Nhưng nhớ Đức không dọa thi sao?

Muốn rõ Đức dọa hay không, ông
Roosevelt gửi cho Đức bức điện tí
hỏa binh kia.

Nay Đức không còn úp mở được
nữa. Nếu mạnh thi không nhận lời
Mỹ. Nếu nhận lời thi sẽ tỏ rằng mình
yếu, không đáng sợ.

◆
Chỗ khôn khéo nữa của bức điện
tín là ông Roosevelt làm cho Đức nêu
từ chối lời yêu cầu của mình sẽ trở
nên một nước hiếu chiến, và bao
nhieu trách nhiệm về cuộc chiến
tranh sau này sẽ phải chịu cả.

◆
Lại còn một điều này :

Có lẽ ông Roosevelt đã quá quyết
vào phe với khối dân chủ rồi. Ông
gửi cho ông Hitler bức điện tín kia để
nếu ông này bác lời yêu cầu của ông
thì toàn dân Mỹ sẽ càng ghét nhà độc
tài và sẽ không còn do dự giữ chính
sách trung lập nữa.

Ông Roosevelt đã đi một nước cờ
cao lâm lêch thố cờ bên địch.

Ta hãy chờ xem nước cờ gõ của
ông Hitler.

Khái Hưng

Người

Lẽ Nam Giao

Lẽ Nam giao đã cũ.

Và đã tắt.

Còn đã dương ra, và đã cuốn lại.
Tiếng trống tung rinh đã nỗi lên, và
đã hết. Các màu sắc sỡ của mũ, của
áo trào đã biến vào hòm. Chỉ còn lại
ngàn thông rủ rỉ chung quanh đàn,
ngơ ngác hỏi nhau :

— Họ đã làm gì thế nhỉ?

Và rủ rỉ cười thăm với nhau.

Ba năm trước, thiên hạ đồ xiêm
tế Nam Giao, đồng như kiến cỏ, vì họ
khao khát : « Lần này là lần cuối. Đức
Bảo Đại ván minh, không muốn trở
lại đời cõi sơ nứa. »

Nhưng người ta làm. Còn nước Nam
thi còn tế Nam Giao, còn tế Nam Giao,
nước Nam còn. Cái lẽ cõi sơ thế, ở
nước Tàu người ta đã bỏ rời, nếu ta
cũng bỏ nứa, thi chẳng hóa ra ta chỉ
biết làm theo người hay sao? Không
được, ta phải tỏ ra rằng ta vẫn là ta,
và ông Trời bà Đất vẫn là ông Trời bà
Đất vậy.

Và lại, nếu không có tế Nam giao
nứa, thi cái đàn ba tùng kia biết dùng
làm gì bây giờ? Cả đàn mũ, áo, cả
đến những con hò thui kia cũng biết
dùng làm gì được, nếu không đẽ té
trời? Cho nên vẫn còn lẽ Nam giao như

vậy ông Trời sẽ vui lòng, hỉ hả phủ
hộ cho nước nhà. Các chú Nhật hay
đom đóm, các chú Đức hung hăng, hay
liệu hồn; đi đâu thi đi, đừng có bén
mảng lời cái xú sung sướng này. Vì
các chú có đến, trời sẽ phát cho chúng
tôi những lá bùa hộ thân, gươm dáo
súng ống của các chú cũng khó lòng
làm gì nổi.

Tiêu công nghệ

ÔNG toàn quyền Brévié hằng lo đến
vận mệnh của dân bản xứ, mà
ông mong sẽ có đủ bát ăn. Nên gần
đây, ông có gửi về bên bộ một bản
đề án về việc lập một sở cho vay các
nhà tiều công nghệ.

Đó là một sáng kiến rất hay. Ai còn
lạ gì tinh cảm khổn đố của các nhà
tiều công nghệ bên ta, chịu khó làm
ăn nhưng vẫn sống một cách eo hẹp.
vì không đủ tiền để sản xuất và đẽ bán
các đồ hàng của mình một cách khá
giả. Họ thường phải đi vay lãi rất
nặng, đẽ mà làm gi? Đẽ bị những hàng
hóa của các kỹ nghệ lừa ngoai quốc
cạnh tranh và đẽ hẹp, đẽ sống cho qua
nghèo, tương lai thật là mù mịt.

Sở cho vay kia sẽ có quy rieng và sẽ
cho các nhà tiều công nghệ có đủ bão
định hay các hội tương tề của các nhà
tiều công nghệ vay những món iền
cần dùng. Chính-phủ nói đến hội tương

tế là mong rằng các nhà tiều công nghệ
Aonam tìm cách đoàn kết nhau lại và
học sự tổ chức thi kết quả mới mĩ-mản
được. Đó là một việc cần cho sự thịnh
vượng của cả nước, ta náu mong các
nhà tiều công nghệ cố gắng hiều và
thực hành. Ta lại nén mong Chính-phủ
hết sức khuyến khích sự lập hội tương
tế và đẽ cho các nhà tiều công nghệ

được tự do lập hội. Vì nếu Chính-phủ
đặt nhiều điều bó buộc quá, các nhà
tiều công nghệ khó lòng mà hội hiếp
được, và nếu thế, thì sở cho vay kia
cũng mất hết cả ích lợi.

Chúng tôi chắc Chính-phủ đã đẽ ý
đến điều ấy và sẽ tìm hết cách đẽ đem
lại cho một triệu người « một hát cơm
thứ hai » như lời ông Brévié đã tuyên
bố.

Một vụ án lừa

DЕН 26 này, tòa trừng trị Hanol sẽ
xử một vụ án lừa.

Một vụ án có liên can mật thiết đến
nghề làm báo ở đây. Chắc hẳn ai cũng
còn nhớ rằng báo *Đời Nay* ra một số
đặc biệt về tết annam. Nhưng báo
chưa ra khỏi nhà in, thi phủ Thống
sứ đã biết rằng số báo ấy có phương
hại đến cuộc tri an và đã ra lệnh tịch
thu. Có lẽ vì ở phủ Thống sứ, có một
nhà chính trị bồi nhâm đại tài.

Dẫu sao, ai cũng tưởng thế là hết.
Ngờ đâu, hai ông Bùi Đăng Chi và
Trần huy Liệu, ở báo *Đời Nay* còn bị
kéo ra tòa và bị buộc vào điều 91 luật
hình sửa đổi bởi sắc lệnh 31-12-1912,
và bồ khuyết theo những sắc lệnh
4-10-1927 và 21-5-1932 về việc đă in,
phản phát và bón, số tết *Đời Nay*
mà trong đó có ba bài có tính chất làm
rối cuộc tri an, gây những cuộc náo
động về chính trị và gây ác cảm với
chính phủ Pháp. Đã ghê chưa?

Về việc báo chí đã có một đạo luật

rieng : đó là sắc lệnh 4-10-27 (không
phải sắc lệnh đă kè trên); vậy thi theo
lý luận, phái đẽ đem đạo luật ấy ra áp
dụng mới phái.

Nhưng lý luận không phải là đặng
yêu. Vì nếu đặng yêu, thi hai ông Liệu
và Chi đã không bị buộc vào tội phản
phát và bón số tết *Đời Nay* trong
khi số ấy đã bị tịch thu hết sạch ở
ngày nhà in, chưa kịp đem ra ngoài.

Hoàng Đạo

và VIỆC

KHÁ LẮM! DÂN HÀ THÀNH

Có ba ông hội viên ta
Bằng niêm Xã hội quyết ra hội đồng,
Hỗn hỗn hỗn sự bối rối
Người Nam, người Pháp quyền cung
ngang nhau;

Lòng không toại ý sở cần,
Bao nhau rủ áo, lắc đầu xin ra.

Hội đồng quản trị lâm Hà
Trong vòng mấy tháng trống ba ghe ngồi

Nên dân bất họ vira rồi
Hai phen rộn rip kén người ra thay.

Lâm cho thiên hạ biết lay
Ba ông hội cũ phen nảy lai ra.

Khiến cho một bọn cáo già
Đêm nay n López bộ ba đồng lòng,

Họ bèn đem bọn bung sang
Mùa may, quang cựa, vắng vắng cạnh tranh

Đem tiền đem thể dua ganh
Trong phe Xã hội thối đánh chịu thua.

Nhưng ai học đến chữ ngò,
Rằng dân Hà-nội bàng giờ khác xưa.

Dù ai dọa nai, phỉnh phờ,
Người khôn ai dễ mắc lừa ai đâu.

Muốn người ý hiệp tâm đầu,
Ba ley cảng cựa tái bâu như chói.

Bọn bung sang chán mờ đời !
Mặt tiền múa lồng tròn cười. Mùa mai !

Anh em Hà-nội ta ơi,
Gương cao đãi cho đời soi chong.

Người vẫn vật dãi Thăng Long
Hồng còn chí khí anh hùng khá khen !

Phen này nưa, đã bao phen,
Làm è mặt bọn xuất tiền mua danh.

Tổ cho kẻ dưa quyền hành
Giảm ngoan lừa lọc thói dành liệu nơi.

Anh em Hà-nội ta ơi
Tú xin thành thực ngô lời phục lăn !

TÚ MỚ

Lòng tin

CUỘC ĐẤC THẮNG của ba ông đảng viên đảng Xã-hội trong cuộc bão cát vừa rồi không khiến cho chúng ta lấy làm lạ. Có lẽ họ chẳng là đối với các bạn người đã ra tranh cử với các ông ấy.

Thạch Lam

Sắp có bán

THÓAT LY

Tiểu thuyết của KHÁI-HUNG
giá . . . 0\$55

Tất cả tâm sự đau đớn của một thiếu nữ sống trong tình cảnh đì ghè con chồng; tất cả cái xã hội đàn bà thóc mách và nhỏ nhen ở một tỉnh nhỏ.

NHÀ XUẤT BẢN « ĐỜI NAY »

CUỐN SỔ

của TÔ TÙ

1 — 15 avril. Đêm. Một trận bão dữ dội. Nhiều nơi bị tàn phá, nhà đổ, 8 người chết.

Thế rồi.. như chúng ta đã biết : cái ông giáo sư thảm trầm và kín đáo kia không bao lâu đã đe rơi mặt nạ. Người ta hy vọng vào ông bao nhiêu thì người ta lại thất vọng bấy nhiêu. Lòng tin bị phá tan, không có cớ khôi phục nữa.

Cái đáng chú ý nhất của tinh thế xã hội hiện thời, là không còn ai tin cái gì nữa. Người ta hoài nghi tất cả mọi người, mọi việc. Hội Ánh Sáng ra đời cũng gặp phải cái trở lúc ấy: người ta không còn thè tin được rằng lại có những người vào hội, chịu mất thi giờ và công việc, mà lại không mong một chút lợi gì. Người ta không thè hiều được những tinh tinh vị tha và sự hy sinh. Người ta đã bị thất vọng nhiều lần quá.

Dần dần, và lâu lâu, mọi người mới bắt đầu tin nhiệm hội Ánh Sáng, mới biết rằng trong hội đó, có những người làm việc không phải vì danh hay vì lợi.

Các việc mà một đảng chính trị, hay một hội phải làm trước nhất ở xã hội ta bây giờ, là một việc đáng tin. Cái hành vi ấy, đảng Xã hội đã có; các người thay mặt cho đảng ấy đã giữ lời hứa: các ông hội viên Xã hội đã không ngần ngại từ chức theo lời mình tuyên bố trước kia.

Cho nên sự đặc thắng của họ ta có thể đoán trước và không lấy làm lạ: dân cử tri Hanoi bao giờ cũng sẵn sàng tín nhiệm và hoan nghênh những người xứng đáng. Họ sẵn sàng ủng hộ và phò tá bất cứ người nào hay đảng nào, miễn là người ấy và đảng ấy đã tỏ ra cho họ biết là có thè tin được!

4) — Tin các báo 17 avril — Thành phố sấp ra lệ cầm quan viên không được ngủ nhà có đầu. Ai cũng tưởng chỉ em sê buồn. Nhưng không. Nhí nhảnh, chị em được tin oang oang lên bình phẩm: « Nghị định ấy có cũng là thừa... quan viên nào lại ngủ ở nhà có đầu bao giờ. Vả lại cầm quan viên ngủ, càng thích, càng thích.. »

TÔ TÙ

Nhời cảm ơn

Ngày 16 Avril số Xã hội đã toàn thắng. Trước sự hăm dọa, các ban cử tri Hà thành đã giả nhời bằng lá phiếu một cách rõ rệt. Thái độ cương quyết của các bạn đã làm phản khơi tinh thần tranh đấu của chúng tôi. Đáp lại tấm lòng tin cậy đó, chúng tôi xin hết sức làm việc.

Chúng tôi và toàn thể đảng viên đảng Xã hội Chi nhánh Bắc kỳ xin có nhời trân trọng cảm tạ :

- 1) Các bạn cử tri thành phố Hanoi đã ủng hộ chúng tôi kỷ lục 16 Avril.
- 2) Các thân hữu, các bạn đồng chí, các đoàn thể Ngày Nay, Đời Nay, Thanh niên lao động, Phụ nữ, Tiết thương, yêu văn, đã nhọc lòng hết sức cõi động mẩy hóm luôn.

Bùi Ngọc Ái

Phạm Hữu Chương

Phan Thanh

Đảng Xã-hội Chi nhánh Bắc-kỳ

DU'Ó'I BÓNG HOÀNG LAN

TRUYỆN NGẮN của THẠCH-LAM

THANH lách cánh cửa gỗ để khép, nhẹ nhàng bước vào. Chàng thấy mát hẵn cả người; trên con đường gạch bát tràng rêu phủ, những vòng ánh sáng lọt qua khe lá của vòm cây xuống nhảy múa theo chiều gió. Một mùi lá tươi non phảng phất trong không khí. Thanh rút khăn lau mồ hôi trên trán — bên ngoài trời nắng gắt — rồi thông thả đi đến bức tường hoa tháp chạy thẳng đến đầu nhà. Yên tĩnh quá, không một tiếng động nhỏ trong căn vườn, tựa như bao nhiêu sự ồn ào của ngoài kia đều ngừng lại trên bức cửa.

Thanh bước lên thềm, đặt vali trên chiếc trường kỷ, rồi ngồi đầu nhìn vào trong nhà: bóng tối dịu và man mát loáng qua những màu sắng rực rõ chàng đem trong mắt; ngoài trời vào; Thanh chưa nhìn rõ thấy gì cả; một lát, quen bóng tối, chàng mới nhận thấy cảnh tượng gian phòng cũ, không có gì thay đổi, cũng y nguyên như ngày chàng đi xưa. Sự yên lặng trầm寂 đến nỗi Thanh trở nên nghẹn họng; mãi mãi chàng mới cất được tiếng lên gọi khẽ:

— Bàơi!

Một cái bóng lè lùng từ trong vút ra, rơi xuống mặt bàn; Thanh định rõ nhìn: con mèo của bà chàng, con mèo già vẫn chơi đùa với chàng ngày trước. Con vật nép chân vào mình, khẽ phe phẩy cái đuôi, rồi hai mắt ngọc thạch xanh đương lên nhìn người. Thanh mỉm cười, lại gần vuốt ve con mèo:

— Bà mày đâu?

Thanh bước xuống đi qua gián thiền lý. Có tiếng người đi, rồi bà chàng, mái tóc bạc phơ, trống gầy trúc, ở ngoài vào. Thanh cảm động và mừng rỡ, chạy lại gần.

— Cháu đã về đây ư?

Bà cụ thoi nhai trầu, đôi mắt hiền từ dưới lão tóc trắng đưa lên nhìn cháu, âu yếm và mến thương.

— Đi vào trong nhà không nắng, cháu.

Thanh đi bên bà, người thẳng, mạnh, cạnh bà cụ gầy còng. Tuy vậy, chàng cảm thấy chính bà che chở cho chàng, cũng như ở những ngày chàng còn trẻ.

— Nhà không có ai ư bà?

— Văn có thẳng Nhân, hôm nay nó đi đóng thóc bên kia xóm. Dễ chốc nó về. Con đã ăn cơm chưa?

— Da chưa. Con ở tàu về đây ngay. Nhưng con không thấy đói.

Bà nhìn cháu, giục:

— Con rửa mặt đi, rồi đi nghỉ không mệt. Trời nãm thế này mà coi không đi xe ư?

Thanh cười:

— Có một tí đường đất, cần gì phải xe. Con dí bộ hàng ngày cũng được.

Nhưng Thanh cũng vâng theo lời bà. Chàng đến bên bờ mực nước vào thau rửa mặt. Nước mát rọi, và Thanh cúi nhìn bóng chàng lay động trong lòng bể với những mảnh trời xanh tan tác.

Tất cả những ngày thuở nhỏ trở lại với chàng. Thanh vâng nhà đã hơn một năm vậy mà chàng có cảm giác như vẫn ở nhà từ bao giờ. Phong cảnh vẫn y nguyên như cũ, gian nhà vẫn tịch mịch và bà chàng vẫn tóc bạc phơ và hàn từ.

Trên trường kỷ, ngoài đèn con và cái diều cũ kỹ. Con mèo già tròn mình nằm bên cạnh, mắt lìm đim trong sự bình yên và nhàn nhã.

Thanh trông thấy cảnh ấy đã nhiều lần. Lần nào trở về với bà chàng, Thanh cũng thấy bình yên và thông thả như thế. Căn nhà với thửa vườn này đối với chàng như một nơi mát mẽ và hiền lành, ở đấy bà chàng lúc nào cũng sẵn sàng đợi đê mến yêu chàng.

— Ày, bà làm gì thế? Bà đê mặc cháu...

Bà cụ vẫn không thôi phẩy chiếc phất trần lên đầu giường:

— Đã lâu không có ai nằm nêu bụi đầy khắp cả.

Thanh phải đê mặc cho bà sửa chiếu và xếp lại gối. Chàng thấy mình bé quá.

— Cháu đi nghỉ chẳng mét. Đê bà hái mấy lá rau nấu canh ài cho mát.

Bà cụ đi ra. Thanh bỗng thấy mệt mỏi và rời rã. Chàng lẳng nãm xuống giường, ruồi chân tay, khoan khoái. Ngoài khung cửa sổ, trời xanh ngắt ánh nắng; lá cây rung động dưới làn gió nhẹ. Một thân cây vút cao lên trước mặt. Cùng một lúc chàng lầm bầm: « Cây hoàng lan! » với mùi hương thơm thoang thoảng đưa vào. Thanh nhâm mật ngửi hương thơm và nhớ đến cái cây ấy, chàng thường vẫn hay chơi dưới gốc nhặt hoa. Đã từ lâu lắm, ngày mới có căn nhà này, ngày cha mẹ chàng huy còn. Rồi đến ngày một bà một cháu quấn quít nhau. Thanh ra tinh lâm rồi đi về hàng nãm, các vụ nghỉ hè. Ngày giờ cây đã lớn.

Thanh thấy tâm hồn nhẹ nhõm tươi mát như vừa tắm ở suối — Chàng tắm trong cái không khí thơm mát này. Những ngày bận rộn ở tinh giờ xa quá. Khu vườn với các cây quen đã nhận biết chàng rồi.

Nghe tiếng bà đi vào, Thanh nãm yên giả vờ ngủ. Bà lại gần, săn sóc buông mán, nhìn cháu và sua đuôi muỗi. Gió quạt đưa nhẹ trên mái tóc chàng, Thanh vẫn nãm yên, nhâm mật, nhưng biết bà ở bên mình. Chàng không giám động đay, yên lặng chờ cho bà lại đi ra. Bà xuống bếp làm cơm hẳn. Tiếng đep nhỏ dần.

Chàng cảm động, gần ứa nước mắt. Bà yêu thương cháu quá, giờ chỉ còn có mình cháu, với mình bà. Mà bà làm bếp có một mình thôi ư? Không, hình như có tiếng người khác nữa, tiếng trong và mau hơn. Thanh lắng nghe: một tiếng cười sê đưa lên. Tiếng ai? Nghe quen quá mà Thanh không nhớ được.

Chàng lắng nghe ngồi dậy, ra ty cửa sổ cúi mình nhìn ra phía ao. Bóng cây hoàng lan lay động cả một vùng. Chàng chợt nhớ, vùng chạy xuống nhà ngang, gọi vui vẻ:

— Cô Nga...

Người thiếu nữ đang nhặt rau nghe tiếng gọi vội ngừng đầu lên; một nụ cười, đôi mắt trong sáng lén; rồi tiếng nhẹ nhàng:

— Anh Thanh! anh đã về đây à?

Thanh đứng tựa bên cột, chưa trả lời. Chàng nhào cô thiếu nữ xinh xắn trong tà áo trắng, mái tóc đen lánh buông trên cổ nhô, bên cạnh mái tóc bạc trắng của bà chàng. Cô Nga, cô bé hàng xóm vẫn sang chơi với chàng trong vườn, và mỗi lần về, chàng lại gặp ở nhà, như người thân mật.

Một lát cô Nga nói:

— Anh Thanh độ này trông khác hẳn trước. Anh chóng nhón quá.

— Tôi vẫn thế đấy chứ.

Bà cụ cúi trên rổ rau, không nhìn cháu, đáp:

— Cô trông em có phải già đi không? Không bằng độ còn ở nhà.

Nga ngưng nhìn Thanh, cười :

— Đấy, em nói có sai đâu. Anh trông lại đèn đi nãm.

Lá rau tươi xanh ngắt bên bàn tay trắng hồng nhô nhẫn. Thanh cũng ngồi ghé xuống bên. Thế là lại như lúc còn ở nhà, ngày ngày chàng cũng vẫn với Nga xuống bếp xem bà làm cơm. Câu chuyện vẫn vui và vẫn đậm, có lúc chàng lầm tưởng Nga chính là em gái ruột của mình.

ÚC NHÂN BƯNG CƠM
đặt lên bàn, bà cụ bảo cô thiếu nữ:
— Ở đây ăn cơm
một thê, cháu à.

Thanh nhìn lên:

— Ăn cho vui, cô Nga.

— Xin phép cụ và anh thôi, em vừa mới ăn cơm xong ở nhà. Em đừng dây cũng được chứ gi.

Thanh ra vẻ không bằng lòng:

— Không, cô phải ngồi ăn cơm làm khách mãi.

Nga sợ, vén áo khẽ ngồi bên cạnh bà cụ, hương nồng chỉ ăn nhỏ nhẹ cầm chừng, và buông dưa luôn đê sôi cơm cho Thanh. Bữa cơm vui vẻ quá, Thanh ăn rất ngọt miệng, lòng thư thái và sung sướng. Thinh thoảng chàng nhìn, đôi môi thăm của Nga, hai má hồng. Và, nụ cười nở tươi, đôi mắt sáng của nàng nhoài lai Thanh, một chút thôi, nhưng chàng bao nhiêu âu yếm.

Ngoài vườn, trời vẫn nắng. Giản hoa lý làm xanh một bênh tà áo trắng của Nga. Những búp hoa lý non và thơm rủ liền trong giàn, lấp lá. Gạch mát và phủ rêu khiến Thanh nhớ lại hai bản cháo xinh xắn của Nga, ngày nào, đi trên đó. Hai bát cháo nhỏ, lấm tấm cá đê dẫu tự ngoài ao trời về... Chàng đột nhiên hỏi, rồi mỉm cười:

(xem tiếp trang)

Thạch-Lam

TIN VĂN... VĂN của LÊTA

(Trước khi đọc bài này nên hàng đọc bài « Khuyên các quan tè » của Tú Mỡ đăng ở trang 14 đã)

TÚ MỠ đọc này biến lành với các quan thực.

Sự từ tế ấy quá quắt đến già thành như nhược. Các bạn cứ đọc bài khuyên các ông huyện mời mà xem.

Thực là da ido, nhẹ nhàng, tuy trong đó vẫn có những ý chưa chất.

Vì sao Lêta đem sự ngạc nhiên của mình cho anh Tú trông thấy.

Tú Mỡ cười xòa.

Và chắc rằng cái cười ấy dù cát nghĩa được bao nhiêu điều bí mật.

Lêta phải gán hối mãi Tú mới nói:

— Bó mời là bài thứ nhất, còn có bài đáp lại bài ấy nữa, tôi sẽ làm sau. Bài sau ấy, thì phải biết!

Bài đánh máy xong, đưa Tú đọc lại.

Anh chợt nảy ra một ý nghịch ngợm, và bảo Lêta :

— Anh thấy bài này từ tể phải không? Muốn không từ tể cũng chẳng khó, đây anh cầm lấy bút thảo, còn tôi lôi đọc ở bàn đánh máy. Tôi sẽ làm cho bộ mặt tể thành đáo đẽ ngay.

Rồi anh đọc :

Này các ông đưa chân vào hoạn lộ
Và đưa đầu ra đội mũ cánh chuồn!
Hắn đã học qua trăm khéo ngắn
khôn

Song chắc hắn cũng nhiều mòn cὸn
bõ ngõ,

Vậy tôi khagén : Nếu giữ được thi
cố mà gìn giữ

Cho lâm hồn đôi chát chũ thanh cao.
Bằng nõa không, thi... cũng không sao

Miễn che đay bẽ ngoài cho.. ôn
chuyện

Nhin trời dắt non sông... dừng cả
thien,

Bởi bág giờ ai thiết đến lâm long
son?

Bối với quan trên.., chũ kinh chũ tốn
Phải ngầm hiểu là chũ lao và
chũ cùi.

Nếu nịnh nọt, phỉnh phờ, mơn gãi
Đe... hanh tag lagem hái chút ơn trên,
Chỉ là n học công tí chút trước cửa

quyền
Má khiens được trăm nghìn người
khiếp phục.

Cái một lúc đẽ ngừng lên nhiều lúc

nào nó cũng giờ quê. Nô nhất định không chịu tiến và đổi khí, để tỏ ý công phẩn, nó còn hứa

Chúng tôi biết tình xe, nêu rất

những sự cần trả.

Thế mà, đến một chỗ dock khó

lên nhất, chúng tôi gặp ngay một

cái xe hơi khác, rộng, mới, tui thông

thả và nghênh ngang giữa chưởng.

Hai bên xe có bốn người cầm long

đi kèm; đằng trước xe một đoàn

so the thật long đỗ khiêng một

bộm sắc ti hoa, và sau xe một đoàn

nhà mang diệu tráp.

Bó, cỏi thế nào họa kia cũng

không tránh, và đáp lại sự bức

máh cửa chúng tôi, từ cửa xe đồng trước lại thò ra và quay lại mấy bộ

mặt trên máy cái ngực áo gấm định

thê ngã...

Bí cảm, xe chúng tôi bắt đầu dĩ

phải dừng, và một khi ngừng là

một lần chúng tôi vất vả. Tú Mỡ đã

cầu từ phút thứ nhất, lúc đó không

rõ được giận, bắt ngay ra một

câu :

— Hết! Rõ đẽ i-di-lóng!

i-di-lóng là .. « biến thể » của

tiếng i-di-ô.

Má i-di-ô (diot), hẳn là ban đê

bết rết, là một câu mắng khá tệ.

Lêta

KÝ YÊU ÁNH SÁNG

Xin sách báo

Đoàn Ánh Sáng vừa mở ở trại Phúc Xá một phòng đọc sách Binh Dân.

Chúng tôi áo cần kinh xin các báo Quốc Âm, các nhà xuất bản và hết thảy các báo hữu xá giao giúp sức cho chúng tôi bằng cách cho các sách, báo hoặc cũ, hoặc mới mà mình có.

Anh em nghèo đương mong đợi ở các bạn đẽ được hưởng một đời sống tinh thần sáng sủa.

Các bạn gửi ngay đến cho Đoàn Sổ số 28 Phố Richaud.

Đoàn Ánh Sáng

Muốn mua đất

Đoàn Ánh Sáng muốn mua một thửa đất ở Hanoi rộng chừng 200 thước vuông — Ai muốn bán, hoặc biết mách dùm, xin biên thư tới Đoàn Sổ số 28 Phố Richaud.

Trung cầu ý kiến

Xô số lây nhà Ánh Sáng

Tôi dự định đẽ lây hội đồng quản trị đoàn Ánh Sáng điều chỉnh cầu này :

« Đoàn sô bô chúng 150 đồng, làm một ngôi nhà Ánh Sáng ở một cửa ô Hanoi, rồi mang đánh số, tiền thu về chỉ lấy đủ số đã bỏ ra đẽ lại làm ngôi nhà khác và lại đánh số như thế. Đại khái có thể phát hành 150 vé 1p,00, hay 300 vé 0p,50. Muốn dành riêng cho bạn nghèo ngôi nhà ấy, trong vé sẽ ghi rõ tên tuổi và người mua phải trình đủ giấy tờ chứng thực, hoặc là tiêu thương, hoặc là dân thợ mà lương tháng không quá 20p,00.

Tôi muốn được ý kiến các bạn trên này, trước khi làm bản thỉnh cầu chính thức. Xin các bạn biên thư cho tôi về Đoàn sô Ánh Sáng số 28 phố Richaud, cho tôi biết cuộc xô số mà tôi dự định có hợp với điều mong ước của các bạn chăng và giá vé bao nhiêu thi vừa với sức của các bạn ?

Nguyễn xuân Đào
Tổng thư ký đoàn Ánh Sáng

Các nhà buôn muôn tìm nhà chế tạo lâu năm, xuất sản nhiều các thứ TRICOTS và

Chemisettes

Xin nhớ : MANUFACTURE
CU GIOANH

68, 70, Rue des Eventails, Hanoi
Tél. 525 — Maison fondée en 1910

Lúc nào cũng sẵn hàng.
Gửi đi xa rất nhanh chóng.

Mùa thu đã tới, nóng lạnh bất thường, gió lạnh thổi qua, đàn ông, đàn bà, trẻ con, người nhón hay bị phát sốt rát đều rất lấy làm khó chịu.

Các người nôn mửa man dâng thuốc của hiệu KHANG - KIỆN Thới - Nhiệt - Tân chỉ trong 5 phút đồng hồ sẽ khỏi hẳn. Quý ngài nên mua thuốc Thới - Nhiệt - Tân của hiệu Khang-Kiến để sẵn trong nhà phòng khi trái nắng giờ giờ sẽ khỏi.

Tân này rất là kinh tế tiện lợi và rất là chóng khỏi. Giá mỗi gói là sp.10

TRÈ ! ĐẸP !!!

CÁC BÀI CÁC CÔ !

Trong ngày nghèn hồn.
Trước khi đi dự các
cuộc vui, muốn cho nhan
sắc được long lanh thêm.

Còn ngày thường cần
cho da mặt được luôn
luôn mịn màng

Xin mời đến hiệu thuốc
bà HOÀNG XUÂN LÂN
67 Phố Tràng Thi — Hanoi
(Rue Borgnis Desbordes)

Do nhà chuyên môn sửa
sang sắc đẹp phụ nữ ở
Paris mới về; tốt nghiệp tại

MỸ VIỆN KLYTIA
Place Vendôme Paris

VÔ-ĐỨC-DIỀN
KIẾN TRÚC SƯ

8 — Place Negrerie,
Bờ - hồ — HANOI

Tắm bè

Mua áo tắm bè
nên chọn cẩn
thận. Áo may
khéo mặc vừa
để chịu vừa tôn
vẻ đẹp thân thể

HIỆU DỆT
NAM-HAI

45, RUE DU LAC — HANOI
(en face pagode Ngoc-Son)

CÓ NHIỀU KIỀU ÁO MỚI
CHẾ RẤT NHÀ — GIÁ HẠ

CON ĐƯỜNG SÁNG

TRUYỀN DÀI của HOÀNG ĐẠO

(Tiếp theo)

HÁT xong, chàng bá cồ Tuyết vút xuống hôn lấy hôn đê. Ai nấy đều thích chí cười vang; Duy cố cười theo, nhưng nụ cười như động lại trên môi, không nở ra được. Chàng cảm thấy cù chỉ của bạn sốt sảng và trơ chẽn, chàng rùng mình nhảm mắt lại; nhưng ở trong tối, bình ảnh hai người hôn nhau lại hiện ra, rõ ràng và nhơ nhớp.

Bỗng Duy thấy ghê rợn cả người; có một vật gì nhẹ nhàng đè bên môi; Duy mở bừng mắt, thấy Tình di chiếc dọc tần vào miệng chàng, nói:

— Rõ khéo giả vờ ngủ! Đây mời ngài sơi cho.

Duy đỡ lấy dọc, bắt đầu hút. Tiếng vo vo lẩn vào sự huyền nào chung quanh. Qua khói thuốc tỏa lên trắng xóa, Duy tờ mờ nhìn Tình. Chàng tì mỉ nhận từng vết rãnh trên mặt Tình; sau lán phấn mỏng, chàng như trông thấy vẻ xanh bung cùa màu da, hiện ra nhợt nhạt sau màu son thắm như vết thương, và một vẻ dâm dục buôn té và chán ngán Duy tưởng chừng như ăn náu sau nụ cười giả dối, trong cắp mắt mệt nhọc.

Duy hút luôn bốn năm điếu. Chàng muốn quên hết cả, quên cả sự truy lạc chung quanh và sự quá sáng suốt của mình. Đến điếu thứ năm, Duy bắt đầu thấy say, những ý nghĩ trở nên mơ màng, nhẹ nhõm, lẩn với những hình ảnh vật vờ, bối rối. Chàng sẽ nhảm mắt lại, để mặc cho tâm hồn thè phách chim đầm trong sự mênh mang êm dịu.

Nhưng Duy chưa ngủ. Những tiếng động chung quanh, chàng nghe vang lên trong êm tĩnh. Tiếng nói chuyện rì rầm của bạn, Duy có cái cảm tưởng ở một thế giới nào đưa lại.

Duy nghe thấy Tình gọi:

— Anh Duy! ngủ đây à?

Tuyết cười:

— Cả cậu say rồi. Bi ngủ thôi nhé.

Có tiếng ngáp uể oải. Có tiếng vươn vai. Bỗng Duy nghe thấy tiếng cười rúc rích của Tuyết:

— Không, không! Tôi không vào đâu. Cứ để tôi ngồi đây cũng được.

Và tiếng Kính van lơn :

— Ở đây còn có Duy và Tình. Đề cho hai anh chị tự do một tí chứ.

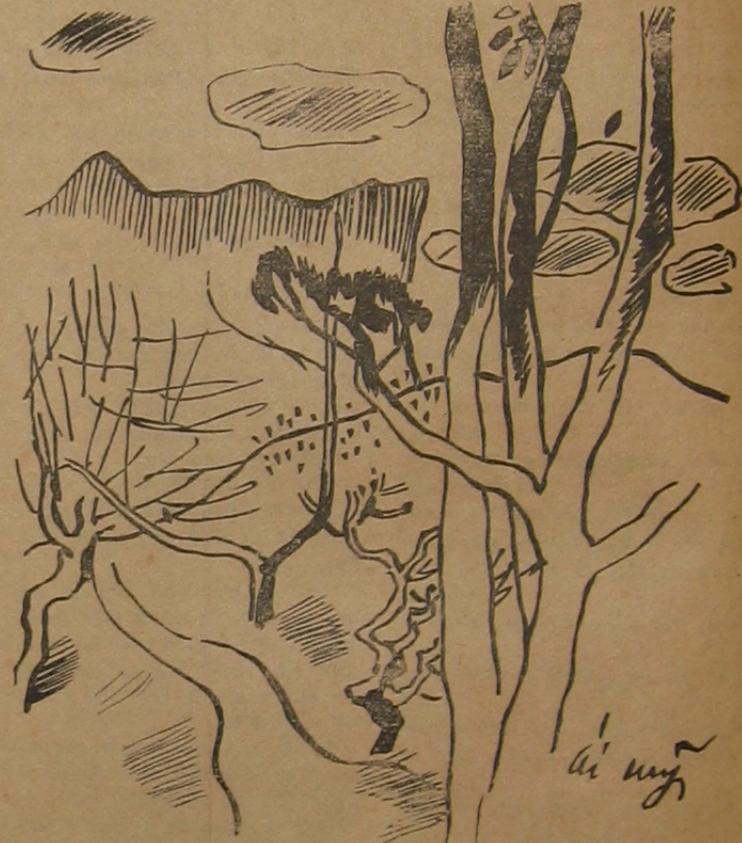
Im lặng. Rồi tiếng giày lê di vang lên trong trí Duy. Rồi im lặng trở lại, dầy đặc như đêm tối bên ngoài.

Duy giật mình, thức giấc. Tưởng

nhọc như sau một trận ốm nặng hay như banh trước, sau những cuộc chơi đêm gần xuất sáng.

Duy cố hết sức mới ngồi dậy được. Mắt Duy nhìn ngay vào cái khay đèn xếp lại một bên giường, và Duy có cái cảm giác đã nhiều lần lâm rồi, chàng trông thấy đặt ở đấy. Cuộc đời

chơi bời ngày xưa bỗng như sống lại. Tường cảnh một hiện rõ rệt. Những vẻ mặt âu yếm, lời là, khoái lạc của nhân tình cũ, Duy thấy mơ màng trong trí nhớ. Chàng cúi xuống nhìn Tình ngủ, khuôn mặt nặng nề, mệt nhọc ngả xuống gối, giữa đám tóc

là mình ở nhà, Duy se sít gọi:

— Thơ!

Không thấy ai trả lời, chàng mở mắt nhìn. Ngọn đèn đêm âm thầm trong cái chụp đỗ, chiếu ánh sáng hồng yếu ớt ra chung quanh, không đủ tranh với cái tối của căn phòng; mùi thuốc phiện phảng phất, hơi thở đều đều của Tình nằm bên cạnh, bồng cùng một lúc nhắc chàng nhớ lại.

Duy thấy người mệt mỏi như dần, chân tay không buồn cất nhắc nữa. đã nhiều lần ở đồn điền, vì cử động quá nhiều chàng thấy mệt mỏi, nhưng là một sự mệt mỏi khoan khoái, làm nở tưng thót thịt. Lần này Duy thấy người lệt bết, mệt

đen xõ tung. Duy ngắm hai con mắt nhảm nghiền giữa hai cái quầng thâm, đôi má bỗng beo nhợt nhạt; chàng rùng mình nghĩ đến những người chết trôi, mắt sưng nặng trong tóc sõa, và đột nhiên có cái cảm tưởng rằng cô gái làng chơi nằm cạnh là hiện thân của cả cuộc đời phóng dâng. Những nét tươi vui giả dối đã mất, cũng như phần đã theo mồ hôi mà trôi đi, giờ chỉ còn lại sự thực buông nản và ghê tởm.

Duy thở mạnh, rút điếu thuốc lá hút. Rồi im lặng, chàng tung chân đứng dậy, rún mình xuống chiếc ghế bình kê bên giường, chàng lầm nhầm tự hỏi lại một lần nữa :

Sau một trưa
như bão trào
ng cuộc chơi
sáng.
hết sức mệt mỏi
cái khay đèn
m giường, và
m giác đã nh
đi, chàng trai
ở đây. Cuộc đ
xưa hổn nh
nh một biến n
mắt dù yên
nhân tình c
ng trong tri nh
nhìn Tình ng
nè, mệt nh
giữa đám kh

— Sao ta lại đến đây ?
Chỉ nhớ rằng lúc chàng lên ô tô,
một nỗi bão khoán, nhưng ngay khi
tự Duy không ngờ rằng, đã có một
ý tưởng ngầm ngầm xui giục chàng
trở lại với những cuộc vui mê mệt
ngày trước để quên đi. Bây giờ
trong sự êm tĩnh của cảnh khuya,
Duy nhận thấy rõ cái ý tưởng mờ
âm kia và lấy làm tự hào vì đã
chưa gột rửa tâm trí cho sạch hết
những nỗi buồn của dĩ vãng.

Buồn rầu, Duy ôm đầu suy nghĩ.
Bên ngoài tiếng trùng, tiếng đê vang
rền từng đoạn, rồi rơi vào im lặng :
thỉnh thoảng, có tiếng chim đêm
cất lên đều đều, mỗi lúc mỗi nhỏ,
như tiếng gọi của một cuộc đời
khác, đẹp đẽ và xa xôi. Duy nghĩ
đến cuộc đời bên cạnh Thơ, mà
bây giờ chàng mới thấy rõ giá trị.
Hết cả hương thơm của cỏ cây, hết
cả màu rực rỡ của bình minh, hết
cả sự cao quý của ái tình trong
sach vút trở lại làm rạo rực lòng
Duy. Chàng cảm thấy những vật

giảm giá cuộc đời êm đep kia nữa ;
cuộc đời ấy, có gay go, khó khăn,
Duy nhận ra một cách rõ rệt rằng
chàng phải chịu lấy.

Không có cuộc đời nào hoàn toàn
hết; hạnh phúc đến tận diềm, chàng
vừa nghĩ ra, không bao giờ có cả
minh bão khoán bấy lâu, là vì mình
mong đến sự tuyệt đích, mà mong
tuyệt đích, tức là mưu lấy thất
vọng buồn nản rồi.

Duy lấy làm lạ rằng ý tưởng thông
thường ấy, đến bây giờ Duy mới
hiểu hết nghĩa, và Duy cảm thấy
như cắt đi được một gánh nặng.
Chàng sẽ thôi sáo miệng, đứng
dậy ra mở cửa sổ. Trời lờ mờ sáng,
trên không, mấy ngôi sao nhạt còn
nhấp nháń như thi thầm nói nốt
câu chuyện giờ trước khi từ biệt
nhau ; xa xa, trong sương sớm, Duy
trông thấy lờ mờ hình một ngọn
núi khói, chàng vui sướng nhớ
đến những ngày hừng nắng chàng
đã sống bên bờ sông Luống.

Đột nhiên, một ngọn gió mát lùa

bầu vò giá áy, thiếu chút nưa chàng
đã bỏ rơi, không phương vớt lại
nữa. Bây giờ, chàng đã nhận rõ,
đời của chàng là ở đây rồi, chàng
không thể tránh tránh hay tìm cách
quên đi.

Nghĩ đến đây, Duy ngang dẫu
lên nhìn Tình vẫn nằm yên, như
muốn cảm ơn cô gái giang hồ đã
vô tình giúp chàng nhìn thấy rõ
con đường sáng của chàng. Nếu
không có cuộc chơi bời đêm nay,
cô lẽ lòng Duy còn kín đáo tưởng
nhớ những khoái lạc của cuộc đời
phóng túng, và vì thế, biết đâu Duy
em đêm sống bên cạnh Thơ không
có lúc bằng khung nhó tiếc những
ngày truy lạc. Nay chàng không
bao giờ còn dè nhớ tiếc đến làm

vào cửa sổ, Duy tự hỏi như hơi thở
cuối cùng của ban đêm.

Duy đương thờ đón gió lấy thi
Tinh đã chỗi dậy, đi chân không
chạy đến khép cánh cửa lại rồi ôm
lấy Duy hôn :

— Đấy bao giờ thế anh ? Hãy
vào đây dâng.

Vừa nói Tình vừa lả lơi lôi kéo
Duy. Duy mỉm cười nhìn Tình lõa
lõ dưới chiếc áo « sơ mi » mỏng.
Tưởng là chàng ngây ngất trước
sắc đẹp của mình, Tình cười một
cách dì thoa, nũng nịu:

— Đấy, của anh đấy, anh muốn
làm gì thì làm.

Duy lanh lẹ đáp :

— Anh chẳng làm gì cả.

Tình đứng dừng lại :

— Thôi anh ! Đừng giả dối nữa đi.

Nhưng Tình ngừng bất. Tình vừa
mới nhận thấy Duy nhìn nàng bằng
cặp mắt mỉa mai. Tình chợt hiểu,
và gương to hai mắt nhìn Duy,
và ngạc nhiên như nhìn một con quái
vật.

VII

Duy thong thả đi bước một, trong
lòng nhẹ nhàng. Thỉnh thoảng
chàng lai mỉm cười một mình,
khiến người qua lại ngạc nhiên
nhìn. Duy nhớ lại vẻ mặt ngo
ngác của Tình và vui vẻ nhận thấy
mình không bao giờ còn sa ngã
vào cuộc đời truy lạc nữa. Lúc
bắt tay Kinh lần cuối cùng, chàng
có cái cảm tưởng rằng bắt tay
một người khách lạ, không có một
tình cảm, một ý tưởng gì giống
nhau. Chàng vội từ giã bạn cũ,
lên xe đi.

Ý Duy muốn về ngay dồn diền,
đè dùn tâm hồn vào trong sự
thanh khiết của cảnh vật dương
đại chàng, nhưng lúc sắp ra khỏi
tỉnh, chàng nghĩ đến công cuộc
chàng theo đuổi đè đưa dân quê
đến đời sung sướng hơn. Duy nghĩ
đến nỗi bão khoán của chàng và
lấy làm lạ rằng lòng chàng không
buồn nản khi nghĩ đến sự thất bại
nữa. Là vì Duy không vội vàng
ao ước một kết quả tốt đẹp như
xưa, chàng chỉ nghĩ đến công việc
chàng sẽ phải làm. Duy cảm thấy
những sự xá xí của chàng là do sự
khó nhọc đến cực diềm của các tá
diền mà ra ; chàng tự nhiên thấy
cần phải trả lại cho họ, đó là điều
giản dị, đè hiểu mà bấy nay chàng
chưa nghĩ ra.

Duy nhìn người qua kẻ lại, và
tò mò tự hỏi :

— Họ đi đâu thế này ? Mùa hè làm
gì nhỉ. Tại làm sao họ sống ? Minh
không có thè biết. Ta không có thè
hiểu ta sống đấy đè đi đến đâu, đè
làm gì, ta không có thè hiểu được
cái nghĩa xa của cuộc đời.

Tím đè hiểu cái nghĩa ấy, Duy
thay khó khăn như tim bóng con
chim bay qua mặt hồ. Chàng đè
lòng lảng xuống.

— Chẳng qua ta thấy dân quê
sống dầy dặn khổ sở, ta không cảm
tâm, như có một linh tinh thúc giục
ta nghĩ đến họ, mưu cách cho họ
sung sướng hơn thì ta mới thấy ta
sung sướng. Ta chỉ hành động theo
cái khuynh hướng thiên nhiên của
ta mà thôi.

Và Duy tự nhủ :

— Trong cái khuynh hướng ấy,
ta thấy rõ rệt cái ý tưởng công
binh.

(Còn nữa)

Hoàng Đạo

Đương đợi

các ngài dao dịch và tiêu
thụ những lâm vật thô
sản toán cõi Đông-Pháp.

Với những bức mành trúc
lụa kĩ do họa-sĩ Chúc
vẽ kiều mà các ngài có
thể đọc - quyền kiều vẽ
trong bức mành ngài đặt.

ấy là

TAM DÂN CỘNG THƯƠNG XÃ VIỆT-HÓA

31, Sinh Tử — Hanoi

VIỆT-HOA

En face du marché Vientiane

ÀO THUẬT

Đây rành 65 trò
ảo - thuật mầu
nhiệm phi thường
như là : chặt đầu,
bay, tàng hình,
cưa đứt người
làm 2, thời miên
nặng trên 1000
ki-lô, v.v.. giá chỉ
có US\$9 (xa thêm
Op 15 trước phí).
Thor, mandat hay tem gửi cho : Pro
fesseur Nguyễn Thành Long, Viêt
Đông Ảo-thuật - Viêt-nam, Rue postale 28-
46 Rue des Marins, Cholon (Cochin-china),

50, Rue Colon Hanoi Tel 577

Les lampes

Pertrix 588

surpassent les autres
par leur effet lumineux

En vente chez
tous les grands bazars et
magasins de la branche

Tinh thần trào phúng dưới chính thể độc tài

MÁY CÀU CHUYỆN NHỎ

Kỳ này xin hiến bạn đọc Ngày Nay một ít chuyện vui mà chúng tôi gộp nhặt ở báo ngoại quốc. Đó là những câu chuyện nhỏ, có tính cách hài hước và châm biếm — những nụ cười chua chát có thể cho ta rõ dư luận của dân một vài nước đối với Chính-phủ họ.

Ở những chính-phủ đó, người ta vẫn chưa được hưởng tự do ngôn luận. Nói thực ý tưởng lèn mặt! báo là một điều ngay hiểm, nên người ta bình phẩm người và việc một cách rất khôn ngoan: lời công kích sau những đoạn văn thơ khôi hài hoặc trong những câu chuyện hóm hỉnh, cợt nhả, người ta truyền từ miệng này sang tai khác.

Chuyện Italie

Bảy con mèo — Nước Ý phát-xít được toàn dân Ý ca tụng cái chính thể độc tài, đó là theo lời các tờ báo trong nước: nhưng theo các chuyện trào phúng thì người ta ca tụng như thế này:

Trong một lớp học bên Ý, một cậu học trò nhỏ, cậu Romulus, một buổi kia hồn hở đến trường.

Thầy giáo hỏi sao Romulus vui vẻ thế, Romulus đáp:

— Thưa thầy, tôi thích lắm, vì con mèo cái nhà tôi sinh bạ được bảy con mèo con phát-xít.

Thầy giáo liền đem câu nói ái quái đó trình lên ông đốc; ông đốc lại chuyền đê lên ông thượng thư học chính; ông thượng thư bộ học lại chuyền đê lên thủ tướng Mussolini. Thủ tướng liền muốn đến hỏi chuyện cái nhà cậu học trò đã có cái khẩu khí đáng khen là cậu Romulus.

Tức khắc lên xe, thủ tướng đến tận trường học và cho gọi Romulus đến trước mặt mình. (Việc đáng ghi này cách buổi học đang yêu kia mười bốn).

Thủ tướng hỏi:

— Thế nào? Romulus, bảy con mèo bé mới sinh ở nhà em? Bảy con mèo phát-xít?

— Bảy thủ tướng chính thể, nhà cháu mới có bảy con mèo bé, nhưng nó không phát xít nữa đâu.

Mọi người kinh ngạc! Ông thầy học bức mình lắm, hỏi gặng:

— Ô kia, hôm nọ rõ ràng em bảo rằng nhà em mới có bảy con mèo phát xít cơ mà!

Romulus thưa:

— Vâng, nhưng hôm nọ những con mèo ấy chưa mở mắt.

Vì cậu trả lời đó, trẻ Romulus bị người ta ghét bỏ. Tha hồ cho cậu ta khóc lóc kêu van.. Sau đó ít lâu, ông đốc trường gọi cậu ta đến và hỏi:

— Vậy Romulus, tại sao mày lại bảo bảy con mèo nhà mày không phát xít nữa?

— Thưa ông đốc, vì mờ được mắt, chúng nó không phát xít nữa, nhưng bây giờ chúng nó lại phát xít rồi.

— Sao? Chúng nó lại thành phát xít?

— Vâng ạ, vì bây giờ chúng nó có phát xít người ta mời cho ăn.

— Bá tước Ciano, vị con dê trú danh của nhà độc tài trú danh nước Ý,

là người thích hơi.

Một bữa vắng vẻ kia, Ciano tắm một mình ở bờ biển Adriatic. Một luồng sóng mạnh (và ngạo mạn) ở trời và cuốn bá tước đi.

Thấy nguy đến nỗi, bá tước ta vội kêu cứu.

Nghé tiếng kêu, một người thuyền chài liền chạy đến, nhảy xuống bể, vớt ngay được người bị nạn, lúc ấy đã không biết gì; và cứu cho tỉnh lại.

Ciano là người biết ơn:

— Anh đã cứu sống ta, công ấy sẽ không uổng. Bây giờ anh muốn gì cứ nói lên là ta cho anh được đúng như ý muốn. Ta là ai anh có biết không? Ta chính là bá tước Ciano.

Tức thì người đánh cá vội quay ngay xuồng:

— Bầm quan thượng thư xin quan lora chuồn lori tôi, tôi chỉ xin quan có một điều: là đừng cho người nào ở đây biết rằng tôi đã cứu sống quan lớn!

(Câu nói ấy cho ta — và cả Ciano biết — dân ở đây họ đổi với bá tước ghét hay yêu thế nào).

Thủ tướng Mussolini được thấy dân Ý nhiệt liệt hoan hô tung lời nói và cả từng cử chỉ của mình. Mussolini diễn thuyết, dân rất cổ reo: *Viva il Duce!* Mussolini đến khách thành một nơi: *Viva il Duce!* Mussolini đi chơi: *Viva il Duce!* Họ nhảy múa, tung khăn mùi xoa, hoặc cảm khái hơn, muốn xông lại hồn nếu thủ tướng không có linh di che chở hộ. Đó là cách biểu tình yêu trước mặt. Thủ tướng còn được dịp thấy cái cảm tình ấy ở sau lưng.

Một bữa kia, Mussolini vào xem chiếu bóng ở một rạp lớn trong kính thành, nhưng không cho ai biết.

Trên màn ảnh, một đoạn phim thời sự vừa diễn đến một cuộc diễn thuyết của nhà độc tài. Mọi người trong bóng tối tối đều rầm rập đứng dậy để chào cái hình ảnh tráng lệ của thủ tướng.

Chỉ có một người không đứng: là Mussolini. Nhưng ai biết đấy là đâu? Người ta cứ cho là một anh hồn sực nào có óc phản đối phát xít. Tức khắc người ta đồng đến, kéo anh chàng vò iết xuống và, trong bóng tối, đánh cho một trận nện.

(Xem tiếp trang 11)

VÂN ĐÊ CÂN LAO.

Thanh - Tra L

và NGHIỆP E

T ừ lúc thợ thuyền ở các mỏ, các đồn điền trở nên một giai cấp đông đúc trong xã hội cho mãi đến hết cuộc Âu chiến, nhà nước phó mặc cho chủ và thợ tranh quyền lợi với nhau. Lê tất nhiên là độ ấy, chứng trại với đá, thợ thuyền chỉ còn có một việc: là cuộn đầu vàng lệnh, không dám ngó lên, mà cũng không ai cho ngó lên.

Đến năm 1918, ông toàn quyền Sarraut, nhận thấy đồn điền cao su mỏ mang rất phát đạt, mỏ rất nhiều cu li, nhận ra rằng việc cne trả cho thợ thuyền đã trả nên một sự tối yếu, tối yếu cho quyền lợi của thợ cũng như cho trật tự của xã hội. Ông ban thiết lập ra ở Nam Kỳ một sở thanh tra lao động. Cách đó tám năm, năm 1926, ta mới thấy sở ấy xuất hiện ra ở Bắc Kỳ; năm sau, ở Trung Kỳ và Cao Mèo đều có thiết lập sở thanh tra lao động cả.

Cũng vào năm ấy, năm 1927, Chính phủ đặt lên trên tất cả các sở thanh tra lao động từng xứ một sở Thanh-trá chung — Và cách đó mười năm, một đạo chỉ dụ ngày 9-6-1937 tổ chức lại một cách chu đáo hơn sở Tông Thanh-Trá lao động.

Theo sắc lệnh ấy, ông Tông Thanh-Trá lao động là một viên chức ngang hàng với các vị thống sứ đề có đủ quyền hành. Công việc của ông ấy là tìm tài liệu và coi sóc hết về các vấn đề lao động; ngoài ra, còn tìm phương mờ mang các công cuộc xã hội có ích cho thợ thuyền nữa. Những viên giám sát ấy có quyền coi sóc và chăm nom các phu đồn điền, có quyền thăm phán nữa, nếu có những vụ vi cảnh xảy ra, thí dụ như phạt tiền đến 15 quan và phạt tù đến 5 ngày những người phu hoặc vô cớ không tuân lệnh chủ, hay vô cớ bỏ công việc quá 24 giờ.

Nói tóm lại, ta thấy sở thanh tra lao động một mặt có quyền giám sát xem luật lao động có thi hành không, một mặt làm đại biểu cho thợ thuyền trong những hội đồng bàn đến những vấn đề lao động.

Bệnh khí hư

Đàn bà có khí hư là vì có kinh mà không kiêng, hoặc làm lụng nhiều, ăn uống thất thường, hoặc vì bệnh tinh người chồng chuyển sang. Kịp nên uống thuốc của

ĐỨC THỌ ĐƯỜNG

131, Rue de Hué — Hanoi

sẽ được khỏi chốc chounce. Giá 1p.20 một hộp, uống 3 ngày. Nhà thuốc dã nồi tiêng chữa các bệnh lậu, giang-mai, bã cam, v.v. bắt cứ nặng nhẹ, đều được khỏi rất nọc. Thuốc lậu 0p.60 một hộp, Giang mai 0p.70. Hả cam 0p.30.

ĐẠI LÝ: Quang-Huy Hai-dương, Ich-Tri Ninh-binh.

Ở ĐÔNG-DƯƠNG

Lao - ĐÔng

ĐOÀN

như vấn đề lương tối thiểu chẳng hạn.

Công việc thứ hai này, ở các nước văn minh, là công việc của các nghiệp đoàn thợ thuyền. Bởi vậy, ở đây, người ta đã nêu lên cái vấn đề nghiệp đoàn và đã nhiều lần dân chúng yêu cầu chính phủ ban bố luật tự do nghiệp đoàn.

Nhưng phái chủ không bằng lòng. Và đã tìm hết lẽ và hết cách phản đối phong trào đòi tự do nghiệp đoàn. Họ viện lý rằng cho sự tự do ấy chỉ có hại mà không có lợi. Cố hại là vì nghiệp đoàn tự do, tức là làm cho phong trào đình công hành truồng. Tuy nhiên, năm 1937, đình công lan ra khắp xứ để yêu cầu những điều chính đáng, mà năm ấy cũng như bày giờ, làm gì đã có tự do nghiệp đoàn. Bảo trợ do nghiệp đoàn là nguyên nhân của sự đình công, thật là vô lý vậy. Họ lại viện lý rằng, có nghiệp đoàn, sẽ có những kẻ cầm đầu lôi kéo thợ làm chính trị. Nhưng hiện giờ chưa có nghiệp đoàn, kẻ cầm đầu vẫn có, mà không ai biết cả. Nếu có nghiệp đoàn, những người cầm đầu ấy ai nấy sẽ biết tên tuổi mà họ lại có trách nhiệm bắn hoi, chẳng là hơn u? Với tự do nghiệp đoàn, thợ thuyền sẽ tập đoàn kết, tập thể một kỷ luật chặt chẽ và phản minh, tập thể biếu bỗn phận quyền lợi của họ, và ở những hội đồng

Hoàng Đạo

bản về vấn đề lao động, sẽ có người biết rõ quyền lợi riêng của thợ thuyền thay mặt họ mà bênh vực quyền lợi ấy.

Xem như vậy, có nghiệp đoàn chỉ có lợi. Các viên thanh tra lao động thay mặt thợ thuyền, nhưng dẫu họ có lòng tốt đến bực nào nữa, họ cũng không sao biết rõ quyền lợi của thợ để mà bênh vực như một người trong nghề được. Cái lý ấy hiển nhiên quá, không ai cãi vào đâu được, nên năm 1937, người ta thấy chính phủ nêu ra vấn đề nghiệp đoàn, lập ra một bản dự án về nghiệp đoàn và hỏi ý kiến các phòng thương mại về việc ấy. Nhưng, từ ngày ấy đến giờ, cũng như việc ra một đạo nghị định về tai nạn lao động, không thấy ai nói đến bản dự án về nghiệp đoàn kia nữa. Khiến cho khách hàng quan ngờ rằng phái chủ lại vì quyền lợi riêng của họ mà dìm hòn dự án đi. Chính phủ muốn tỏ ra là công bình và sốt sắng với việc xã hội, nay chỉ còn có một cách: là mau chóng tuyên hành một chế độ mới về nghiệp đoàn. Đó hình như cũng là công việc của ông Lòng thanh tra lao động, quyền hành ngang với các vị thống sứ, vì sắc lệnh năm 1937 đặt ra chừng ấy đã gán cho ông ta cái bòn phận giúp ông Toàn quyền Đông dương trong mọi công cuộc có ích cho dân lao động. Chúng tôi chắc và mong rằng ông ta đương nghĩ đến cái bòn phận ấy.

Hoàng Đạo

Nắng Trong Vườn

Tập truyện ngắn của THẠCH LAM

ĐÓI NAY XUẤT BẢN

VOS YEUX VOUS LE DIRONT...

Si vous les regardez après l'essai du nouvel ARCANCIL imperméable : ARCANCIL est un produit moderne qui possède toutes les qualités que vous avez cherchées jusqu'ici.

Il ne pique pas et ne rend pas les cils cassants, car il ne contient pas de savon ni autre produit caustique.

Il ne coule pas et résiste aux larmes, étant imperméable.

Il active la poussée du cil ; l'huile de tortue qui entre dans sa composition nourrit le bulbe et développe la croissance du cil qui, grâce à cette fertilisation, gagne plusieurs millimètres.

ARCANCIL est en vente partout en 9 avances seyantes et une qualité spéciale : ARCANCIL-SANCOLOR, embellissant les cils sans les farder, au prix de 0p.60 la boîte publicitaire. Les femmes qui ont déjà essayé ARCANCIL en sont enchantées. Essayez-le vous aussi et retenez bien : « POUR VOS CILS... ARCANCIL ».

Agent exclusif pour l'Indochine :

COMPTOIR COMMERCIAL (Serv. V. A. 30) 59, rue du Chanvre — Hanoï

Đến bắt lén. Người ta nhận được thủ tướng. Án họa. Té lõi. Nhưng Mussolini không trách ai. Bị đánh đau, nhưng Mussolini cũng lấy làm thích.

Một lần khác, thủ tướng phát xít cũng « vi hành » đi xem chiếu bóng.

Và trên màn ảnh cũng thấy hiện ra chân dung của chính mình.

Thấy mọi người đứng cả lén, Mussolini sực nhớ ra, bất đắc dĩ cũng phải đứng lên theo: ông ta đã có kinh nghiệm về lòng ham mê quá nhiệt thành của công chúng.

Một người gần đó nhận thấy vẻ miếng cưỡng vừa rồi liền bảo nhỏ ông:

— Phải đấy, cứ chịu khó đứng lên cho khỏi đợi mặt. Tôi cũng nghĩ như bác, và như nhiều người trong này. Chú bác tướng tôi có ưa gì thắng cha ấy đâu?

Chuyện Đức

GÖRING, « cánh tay phải » của nhà độc tài Hitler, một bùa kia đến

— Bầm thống chẽ, bạn công sản chúng 30 phần trăm...

— Sao ? sao ? 40 phần trăm với 30 phần trăm, rồi lại 30 phần trăm nữa, thành ra một trăm phần trăm rồi còn gì ? Thế thì những thế quốc gia xã hội đâu ?

Ông giám đốc thưa :

— Kìa ! thợ ấy đây toàn là quốc gia xã hội rào !

Goebbels, cánh tay trái của Hitler hôm ấy chủ toa lễ phát phần thưởng về cuộc thi chung (Concours Général) cho các trường ở Berlin.

Ông đặt một vòng lá bằng giấy vàng lên đầu người được giải nhất về sứ ký, và hỏi :

— Anh thông thuộc lịch sử đến thế, thi anh thử nói cho ta nghe tại sao nước Đức bị thua về trận đại chiến ?

Người học sinh đáp ngay :

— Bầm ngài, nước Đức thua trận là tại những ông tướng do-thái..

— Anh nói lạ ! Thua vì những ông tướng soái do-thái ?.. Trong đội quân

— Đằng ấy đi đâu mà vội thế ?

— Tớ đi đưa đám ông chủ. Vì ông ta ghét n hững người đến chém lâm nên tớ phải vội.

Đức ai dè cho người Do thái cầm quân ?

— Vâng chính thế đấy ạ. Thua trận chính vì thế.

— Tôi muốn hỏi riêng ông câu này, ông là đảng viên trung thành với đảng quốc gia xã-hội, hẳn ông biết rõ những tư tưởng chính trị của thợ thuyền trong hang của ông.

— Bầm vâng

— Tôi hỏi thế.. là vì.. trước kia bọn họ có những tay xã-hội dân chủ, liên hiệp công giáo, hoặc cộng sản.. đã dã một chốc mà không còn sót người nào ở đấy sao ?

— Bầm thống chẽ, chính thế đấy ạ. Ngài đã muốn biết sự thực thi tôi cũng cứ thực tình mà thưa: quả nhiên trong thợ thuyền ở đây vẫn có những người theo các chủ nghĩa ấy thực.

— Vậy có bao nhiêu người theo xã hội dân chủ ?

— Bầm ước chừng 40 phần trăm.

— Nhiều thế cơ à ? Còn theo liên hiệp công giáo ?

— Bầm liên hiệp công giáo chừng 30 phần trăm

— Ồ ! ồ ! thế thi đông quá ! Thế còn bọn cộng sản ?

Nhà độc tài Hitler, cũng có dịp biết ý kiến bạn học trò nhỏ, trong một buổi ông đi khám trường.

Ông muốn biết khâu khí bón quốc dân bé nhỏ này dè hiểu rõ cái tương lai của nước, và nhân thế, có lẽ cũng muốn thấy rõ cảm tình của họ đối với ông.

Ông ra một câu hỏi dè cho học trò đáp.

Hỏi rằng « Nếu tôi là cha anh thì ngày sau anh muốn làm gì ? »

Cậu học trò thứ nhất trả lời :

— Bầm Furher, tôi muốn làm Thủ soái.

Cậu học trò thứ nhì :

— Bầm Furher, làm thống soái.

Cậu thứ ba và nhiều cậu sau cũng :

— Bầm Furher, làm thống soái.

Đến lượt một cậu học trò người do-thái, Hitler hơi lưỡng lự, nhưng sau cũng cừ hỏi :

— Nếu tôi là cha anh thì anh muốn làm gì ?

Cậu do thái đáp :

— Bầm tôi muốn bồ cõi ạ !

Léta thuật

TRÔNG TÌM

NHỮNG ĐIỀU KHUYÊN NHƯ CÁC HỌC SINH

MUỐN THI ĐỖ

Đó là đầu đề một cuốn sách của ông Lavarence, giáo sư trường Đại học văn chương ở Clermont-Ferrand (Pháp). Trong sách ông khuyên thí sinh những điều rất thiết thực nên theo trước khi đi thi, có thể giúp ích lớn cho các học sinh. Ông là người lịch duyệt, từng trải, một cựu sinh viên trường Đại học Normale, một thạc sĩ, một bác sĩ và cũng vì thế ông đã qua biết bao kỳ thi và chung dung với biết bao nhiêu thí sinh đã thành công hay thất bại. Ngày Nay trích dịch dưới đây mấy đoạn thiết yếu mà chúng tôi tóm tắt có ích lợi cho các học sinh ta sắp đi thi.

DIỀU KHUYÊN thứ nhất có thể tóm tắt lại trong hai tiếng : *Biết mình*. Bình thường người ta chỉ có thể thành công khi nào mình đủ tư cách. Đến bậc tú tài đã không hợp với tất cả khiếu khôn, và có nhiều học sinh nêu tìm một công việc hợp với tài trí mình hơn là mất bao giờ theo đuổi cái bằng đó. Trước khi muốn dự một kỳ thi nào, phải biết suy xét rõ ràng cái thiên năng, cái khuyah hướng của ta. Người ta đã khờ là muốn làm giáo sư, y sĩ, thày kiện, kỹ sư, chỉ vì nghĩ rằng những nghề ấy danh giá và có nhiều lợi lộc. Nếu ta không có khuynh hướng về những nghề ấy ta sẽ không thành công, và sự thất bại khiến ta hối hận đã không chọn một nghề khác. « Ta nên làm thợ nề, nếu tài của ta ở đấy », đó là ông Boileau đã nói.

Nếu ta định dự một kỳ thi ? Ta hãy sửa soạn thong thả và từ xa, đừng mong vào một sự may mắn. Sự học là một cách kiên nhẫn dạy ta lý luận, một cách rèn luyện trí nhớ có phương pháp; và những môn học không những chỉ thuộc lòng, còn phải thấu hiểu và được áp dụng.

Một hay hai tháng trước kỳ thi

dùng để ôn lại chương trình. Ôn bằng cách viết những bài tóm tắt, làm những bản phác họa, đọc to tiếng những bài quan trọng. Học sinh hỏi lẫn nhau; làm bài tập cho quen, v.v. Chỗ này ông Lavarence khuyên những điều rất tinh tế và nói cả đến cách vệ sinh riêng trong thời kỳ chăm chỉ ấy. Ông khuyên nên ngủ sớm và ngủ cho đủ giấc; tập vận động hằng ngày cho có chừng độ; dùng những thức ăn cho thích hợp, nhiều rau sống (sinh tố) và chín, thịt dùng ít, rau khô, bơ và dầu thay cho mỡ; rượu cấm hẳn. Tránh cả những món thể thao phải dùng nhiều sức, những buổi tối đi chơi khuya và cả xem truyện tranh thảm nữa ! Sau cùng, nghỉ hẳn vài ngày, để tĩnh dưỡng bộ thần kinh, gân cốt và dạ dày. Gấp sách vở lại.

Nên đến chỗ mình phải thi ngay hôm trước kỳ thi và đi ngủ sớm. Sáng hôm thi ăn lót dạ cho có chừng. Đừng quên giấy, bút, tự vị. Và trong kỳ thi viết, chớ có gian lận.

Đến đây, riêng một chương nói về ảnh hưởng của sức khỏe trước sự thành công... và về sự lo sợ. Ông Lavarence có những ý riêng về y học và chỉ dẫn đến cá một vị thuốc để hộ vệ — ta hãy tin ở sự kinh nghiệm của ông — rất có ích lợi cho những người non gan. Ông nghĩ đến dù thử. Xa nưa ông dặn thí sinh phải dùng những cách tự kỷ ám thi lạc quan của Coué.

Những điều khuyên về kỳ thi viết: không quên tên lén lâu bài thi; xem lại từng tiếng, từng chữ đầu bài xem có thể nghe lầm không hay cả đọc lầm nữa.

Bài phải viết cho sạch sẽ, rõ ràng, chém câu rành mạch và đúng mực luật, văn không phù phiếm hay dùng những tiếng lóng, dàn bài cho hợp với thời giờ hạn chế;

không bỏ mất những phút quý báu để làm một bản giáp mà ta không có thì giờ chép lại cả. Một bài dịch phải viết bằng một lối văn chung chặc và không có những chỗ tối nghĩa: sai nghĩa là một sự nhầm lẫn, nhưng không có nghĩa là xuẩn ngốc. Làm tính phải vẽ những hình cho đúng, những dấu hiệu và dấu phẩy đặt thật đúng, cộng nhầm một cái tính là một điều không thể tha thứ được.

Thi viết xong, không được chơi phiếm: nghỉ ngơi cho trí nhớ trở lại. Ta đợi vài hôm để vào kỳ vấn đáp.

Nhất là vào vấn đáp, tinh lo sợ rất có hại. Nhưng cái phần thi ấy, theo tác giả, rất dễ. Thí sinh đứng trước mặt những người rất sẵn sàng nhận từ cả. Chỉ việc lắng nghe cho hiểu lời hỏi. Thí sinh không thể biết được hết, nhưng phải biết đại khái về tất cả, và một câu trả lời có nghĩa lý bao giờ cũng có giá trị.

Không có một chỗ nhỏ nhất nào là không có chỗ quan hệ. Người ta viết cho các trẻ em, cho các thiếu niên có lẽ đăng tri; tác giả, một nhà giáo dục, biết để ý đến những cái tì mỉ và trẻ con; thiếu chút nữa ông dạy những cách gọt bút chí, hay thất cho gọn ghẽ cái cravate khiêm cho giám khảo dễ có thiện cảm. Nhưng không phải ai biết rõ luật lệ một cuộc chơi cũng có thể chắc phần thắng. Ông Lavarence đã có đề phòng sự thất bại; trong những trang cuối sách, ông an ủi và khuyến khích những người thi hỏng.

Ông nói: Có những chỗ thiếu sót trong khi học thi, hay học lực của thí sinh chưa được chắc chắn. Họ sẽ có thì giờ tinh lại trí, nhận sự thất bại của mình và dự bị để phục thù. Chính những bài học về sự thất bại cũng có ích lợi. Học lại một năm trước hết là một sự hơi xấu hổ, nhưng người « lính cựu » sẽ có nhiều cái lợi: người ấy bơi thuyền trên một miền bắc đã di qua và rõ cả — buồn thay ! — những mỏ đá hiểm hóc. Họ đã làm một việc thí nghiệm sẽ giúp ích cho họ năm sau.

Lavarence
(Jean Valincourt — *Les Annales*)
M, trích dịch

TẬP KIỀU

Trong người lại ngầm đến ta,
Một giây một mộng biết là có nên?

NGÀY NAY

Thường thường chúng tôi vẫn nhặt ra thư cũ gửi về tòa báo hỏi han, hoặc nhờ chúng trả lời riêng cho từng bạn đọc, nhưng tôi m

NGÀY NAY NÓI CHUYÊN, để trả chúng muôn cho mục này trở nên một mục riêng cho chúng tôi gửi về:

1) Những câu hỏi, bất cứ về phương tiện, câu hỏi mà sự đăng lên báo không hề có những điều chúng tôi biết, và có thể Mỗi bạn có câu hỏi gửi đến nên lấy mìn hiện (lòng tinh). Mỗi tuần chỉ được hỏi nhau là bài lên trên một mảnh giấy riêng, dưới một phần phà: đề « Ngày Nay nói chia » cho

Ngọc Thành, Hanoi — Tàu bay Nhật Bản có thể bay

có đủ xưởng đặc các thứ máy bay không? — Bên Nhật có đủ xưởng để làm máy bay, mang tạc đạn, cùng các thủy phi cơ. Các bộ phận của một chiếc tàu bay. Các nhà sản xuất máy bay Nhật là không tốt, và cầm lái một chiếc máy bay Nhật năm ngoái, chiếc máy bay « Thần Phong », đi từ Tokio đến Paris-Londres và trở về, và máy bay Âu châu nào đạt được. Nhưng có đủ xưởng máy bay mua lão kiều máy (license) của

T. V. T. Haiphong — *It tau nag thang tren khong lục* — (guerre totale) về sau này. Thế nào là chiến tranh toàn

— Tiếng « chiến tranh toàn lực » là của ng

tổng tư lệnh các đạo quân Đức, đặt ra một cuối. Tiếng đó chỉ rằng cuộc chiến tranh không có hai đạo binh kinh địch như trước nay, mà chỉ có lực lượng của toàn quốc, tất cả sức mìn của máy móc và vật của một nước sẽ cũng phải cùng nhau, và nhà binh, mà cả đến dân sự ở sau mặt trận, và không có thể bị phá. Cuộc chiến tranh sau này cần có sự lượng được: người ta tính ra chỉ trong

trong Hải có thể bị phi cơ phá tan cả

Trần Liêua, Vị Xuyên — Ông Giám đốc nhà nước Vua không? Vua được bao nhiêu lương một tháng?

— Giám đốc nước Pháp cũng có nhiều trách nhiệm, như bên Mỹ. Cứ theo đúng hiến pháp, Ông Giám đốc có 5 tháng một năm, bắt nghị viện nghe mìn hàng, hay giải với Thượng nghị viện. Ông có thể từ chối ký và bả hai viên tháo ra, có thể ra lệnh cho lực lượng và không là tổng tư lệnh các đạo binh đó; có quyền tự ý, dẫu bí mật, và không có gì qua

quốc, v.v. và nhiều quyền hành khác. Ông

trách nhiệm, nghĩa là không bị một th

khi phạm tội phản quốc, lú đó sẽ do T

người bắt khả xâm phạm, vi vắn chán

khi đang thừa hành chức vụ. Theo hi

bản lâm, nhưng sự thực và bây giờ

trong những dịp lễ long trọng, thoa

triệu 6 trăm nghìn quan một năm, k

ít nếu so với vua nước Anh (60 triệu) hay

hành đối với ông vua thì phải tùy từng vua

Giam quốc

Anh, còn không bằng vua các nước

Massage électrique

Làm cho da mặt mịn tươi, di nâng không bắt đen, đánh kem phản

trên mặt được, da không khô bạc, lỗ chân lông không doang,

CHỈ DÙM LÀM ĐẸP — Cách trang điểm, cách trộn

(soa năn) lấp cho người thêm đẹp theo lối Mỹ, soa năn mặt

QUÀ BIẾU (nếu mua

Biểu một hộp nước hoa, kem, phản chí, son hay brillantine :

Lanselle, Yardley, Guitare, Arcancil, Gorlier, L'Oréal, Bourjois, Eclador, Cutex, Luxuria, Lesquendieu, Klylia, Epiloplaste,

Faber, ...

MY VIEN AMY — FOEN, EN 1936

CHUYỆN

CÁI BỊCH CỦA CUỘC BẦU CỦ BỨC GIÁO - HOÀNG

Về phương diện tinh thần: Việc quản trị 350 triệu người theo đạo Gia-tô, nghĩa là một ách huking trực tiếp đến gần một phần năm dân số của trái đất.

Về phương diện chính-trị: Mười hai hối giáo, tức là 12 bộ phái cai trị: bộ Văn phòng Tòa Thánh và các khâm sai Tòa Thánh có một động lực trên nền chính trị quốc tế. Trong việc tranh đấu hiện nay do hai cái sức mạnh tư bản và dân chủ chống cự nhau, cái động lực ấy có thể có những ảnh hưởng rất lớn.

Về phương diện cai trị: Hiện nay, chỉ có toàn quyền (lập pháp, hành chính và hành luật) trong thánh thất Vatican, 0,44 cây số vuông và có đường xe hỏa 660 thước, gồm 1025 người, trong số có 853 người Ý và 121 người Thụy-sĩ. Quê của Tòa Thánh thường trên số một nghìn triều quan mỗi năm.

Các đạo trên hoàn cầu: Đạo Gia-tô 39%, dân số; đạo Hồi-hồi 12%; những đạo ở Áo-độ, ngoài đạo Phật và đạo

chọn khoa tài chính — có lẽ là lần sau kinh gloanh giỏi hơn — và một người phạm tội sát nhân muốn trả nên một y sĩ mù xé: Lẽ tất nhiên là người sau này trước khi được tha còn phải học chứng mười năm nữa mới thân thát bết cái tình hoa của nghề mình. (Marianne)

Thí nghiệm đồ chơi trẻ con

NHƯNG BỘ chơi trẻ con đều do người lớn sáng chế và làm ra, nhưng họ làm cách nào để biết những thứ trẻ con thích? Lẽ tất nhiên là họ có thể hỏi tường lại ngày thứ sáu, nhưng cách tốt hơn vẫn là trực tiếp ngay với trẻ con.

Người Mỹ đã lập một phòng thí nghiệm để xem những đồ chơi mới sáng chế ra có được trẻ con ưa chuộng không.

Nhiều đồ chơi bày vào trong một gian phòng, cho trẻ con đến chọn thứ gì nó thích hơn hết. Nó được phép nghịch với thứ đồ chơi ấy đến bao giờ mặc ý.

Các nhà thí nghiệm biến cần thận thời giờ chúng chơi, đề ý xem trẻ con có đập phá đồ chơi, xem màu đồ chơi có được trẻ thích, hay đồ chơi không bị đập phá mà cung tự nhiên gãy. Có khi người ta nhận ra sự giây buộc vào một cái xe ngắn quá khi kéo xe trẻ không được mẫn ý. Người ta sẽ báo người đóng đồ chơi để sửa đổi ngay.

Cuộc thí nghiệm thực hành cả ở trong phòng lẫn ngoài không. Khi trẻ tranh nhau một thứ đồ chơi, ấy là dấu hiệu rất hay của sự báu chạy.

Có khi một ông giám đốc phòng thí nghiệm kéo một cái đồ chơi đến tận một công viên. Một chúc trẻ con kéo lại ngầm nghĩa đồ chơi, và ông giám đốc ghi lấy sự chú ý và lời bàn tán của trẻ.

Tóm lại đó là một ý kiến hay mà ta cũng nên bắt chước.

(Robinson)

Trường học trong nhà lao

BAN CÓ muốn học hành không mất tiền, mà lại được ăn được ở không? Bạn hãy đập lầu sang nam Phi châu và tìm cách vào tù... vì trong nhà lao chính ở Pretoria có một trường đại học. Tất cả các tù nhân đều có thể vào học trường ấy, và người nào muốn học bằng những khoa chuyên môn, có thể học bằng cách gửi thư. Họ xong họ được dự các kỳ thi và khi được bằng cấp, họ thường được tha nếu xét ra họ biết rõ lối. Nhiều y-sĩ, kỹ-sư và thầy kiện đã ra khỏi cái trường đại học trong lao ấy. Người ta đã nhận ra một điều liên lạc đáng chú ý giữa cái tội lỗi và cái khuyễn hướng về các môn học của họ. Một tay ăn trộm đã định trả nên kiến trúc sư; một nhà lý tài đã

OKOAH

Tôi chỉ muốn cho thiên hạ họ chúc toàn cầu: « Đầu năm để con glai cuối năm để con gái. »

Sao vậy?
Vi... nhà tôi mới mở nhà Họ-sinh,

NHỮNG SỰ PHÁT MINH CÓ ÍCH LỢI

BÁC sĩ Rhine, ở phía bắc đảo Caroline, dương tìm tới một thứ gọi là « đệ lục quan » (sixième sens). Ông quả quyết rằng, nếu có luyện tập một cách thích hợp, người ta có thể trông ở tận xa không phải nhờ đến mắt. Theo ông, chúng ta có những bộ phận không dùng đến, nên vì thế bại liệt đi; những bộ phận ấy cố để nhận thấy một điều gọi là « sự chuyển vận của các việc ». Hình như cuộc thí nghiệm của ông đã có kết quả; ông dùng hai cô gái giống nhau (một điều đặc biệt), một cô trang bài, còn cô kia ở cách xa 400 cây số mà nói được đúng câu bài rút ra 17 lần trong 25 lần.

Một nhà quang tuyển học vừa mới nhận ra rằng, nếu người ta dùng một cái bom bom một ít không khí vào trong sọ chung quanh óc người bị thương ở đầu, thì chụp điện để rõ những chỗ đau.

Một y-sĩ đã làm được một chiếc máy đo rất nhỏ, có kèm một bóng đèn điện nhỏ sáu sáu 12 000 nến, khiến có thể chụp phía trong dạ dày 16 lăm hình khác nhau.

Những sự tần lời về nghề nông mới đây cũng rất đáng chú ý. Một nhà hóa học Anh mới tìm thấy cách giữ cho sáu khôi cần hạt rau cải bắp. Ông để chung quanh luống rau những cái bắp già, phủ một lớp mỏi có thuốc độc. Người ta nói như thế rất có công hiệu.

Khoa tiếp cát ăn quả cũng không chia nhau. Mọi dây người ta đã hái được táo ở trên cây hạt giẻ, cây Chêne v.v...

Ngày nay người ta lấy ở gỗ ra được rất nhiều thứ: lụa, len, đường, dầu xăng, long não, những chất nhuộm, những chất mới để thuốc da, rượu và cả đèn một thứ men để thay cho men thường.

Ở Đức người ta làm những máy chèn âm nhạc, có thể đánh những giọng kè để chép nốt và tất cả những dấu hiệu trong bài dân.

(Robinson)

(Soa nǎn điện)

án không hư hại da, không sinh ra tàn nhang, giám mả, mạn sần, hùng dẹp da. Soa nǎn điện, ich lgi cho da nhiều lấm. Giá từ 2p00.

trên phan son cho hợp, thoa cho mott, và cách tự ý làm massage nai người. Giúp cho dáng dì đẹp và thân thè son săn sinh tươi v.v...

1 ta từ 8\$00 giờ lên)

ester (Con kén), Houbigant, Tokalon, Chéramy, Dixor, Duvélia, Email - diamant, Lux-Lenthéric, Coty, Foroil, Orsay, Rosémail, Simon, Faber, Lanvin, Ricilis, Rimmel hay Roger, v.v...

ĐỀ EN 1936 — 26, HÀNG THAN — HANOI

Khuyên các ông « quan bé »

Hôm làm lễ phát bằng cho mấy ông huyện mới, các ông « quan lớn » có đọc nhiều bài diễn văn đề tán thưởng và khuyên nhỉ các ông « quan bé ». Nhưng bài nhả ngọc phun châu ấy, xem chả trù về những điều đại cương mà thiếu vế thiết thực. Tú Mỡ lấy danh nghĩa một tên dân, xin bồ khuyễn chỗ đó và tặng các ông tân khoa mấy lời thô thiển nhưng rất thiết tha sau này :

Hồi các ông tân khoa,
Nay các ông bước chân vào hoạn lộ
Đưa đầu xanh ra dội mũ cánh chaon,
Thời đầu rắng trăm khéo, nghìn khôn
E sẽ bị ráp vào khuôn khổ cũ.
Khuyên các ông cố mà gìn giữ
Trong tâm hồn hai chữ thanh cao.
Sao cho dáng mặt thanh niên tri
thức, anh hào,
Giữ nhân phẩm thế nào cho trọn vẹn.
Nhìn trời đất, non sông không hổ
thẹn,
Sao cho trên vỉ, dưới mến lâm lòng
son.
Đối với quan trên, dành phái kính,
phái tôn,
Nhưng tôn kính với cui luồn là khác
hỗn.
Khi chào hỏi, lúc trình thưa, cho
cần,
Nhưng kinh cần mà thảng thắn, chớ
như ai
Dáng bộ xu xoé, tay chắp váy dài,
Theo lẽ nghĩa kinh niên đời hủ bại.
Đứng nịnh nọt, phỉnh phò, mơn gai,
Đè mong cầu rơi vãi chút ơn trên,
Chịu khom lưng lug một cửa quyền.
Đưa thần thế khiến trăm, nghìn
người khiếp phục.
Nói đến sự thăng quan, tiến chức,
Đi làm quan, ai chẳng nức lòng mong.
Nhưng sao cho án thường xứng kỵ
công,
Lớp dùng mảnh khát đê hỏng xoay
xở.

◆

Đối với các bậc quan trên cao cả,
Mới là một phần bón phận của nhà
quan.

Nặng nề là phận sự với dân gian,
Các ông khá lo toan đầy đủ.
Chờ tướng làm, như bọn nho cõi hủ,
Rắng ông quan là phụ mẫu dân.
Các ông là người học thức duy túc,
Hắn hiểu nghĩa công dân chí bộc.
Lương các ông xoi, rồi rào sung túc,
Là do dân đóng góp, rốc hầu bao.
Cho nên đối với người lung cháy,
khổ cao,
Các ông phải xử làm sao cho phải lẽ.
Nhà nước trao cáp ông quyền thế,
Không phải để nết dân mà chính để
an dân,
Cho họ được ăn cai lạc nghiệp làm
ăn,
Việc cai trị phải có nhân có nghĩa.
Các ông chờ làm quyền, ý thế
Dung túng sai nha bày mưu kế đáo
diễn,
Làm sự mập mờ, đổi trắng thay đen,
Đè dục khoét, xoay tiền hối lộ.
Tướng Quỳnh bảo : thanh liêm rã
khô,
Nhưng khó, đẽ là tự ở lòng ta.
Người làm quan cần kiệm, tránh sa
hoa,
Ất óc thề thực thà, liêm chính.
Sau hết, xin các ông đừng nêu nóng
tính,
Hay hờm gì chửi đánh, vợt roi.
Quan là người, dân cũng là người
Có hơn kém là ở nơi giáo dục.
Nói tóm lại, nghè quan là tốt thục,
Nhưng làm quan nên tích đức đê vè
sau
Đời con, đời cháu ngót dần...

Tú Mỡ

MUỐN ĐƯỢC

Rắng trắng, lợi đỗ, miệng cười tươi
nên dùng thuốc đánh răng

Eclat d'argent

Có bán khắp mọi nơi và ở

Pharmacie du BON SECOURS

52, phố Đồng Khê, Hanoi — Tel. 454

ECLAT D'ARGENT NICOTA

chế riêng cho người hút thuốc lá dùng.

Còn tờ quảng cáo này đem đến các nhà đại lý lấy một ống thuốc échantillon

VÀI CHUYỆN VUI

CUA

I — Lá phiếu thực hiện

HAI ông cụ, đầu bạc râu bạc, nhưng trông có vẻ quắc thước, vừa từ trên xe ô tô bước xuống công trường hàng Vôi, nơi bỏ phiếu bầu hội viên Hội đồng thành phố khóa trước.

Bấy giờ vào khoảng hai giờ, nghĩa là giờ vắng cử tri nhất. Nhưng người đón khách đến bầu cũng vội vàng, hấp tấp lắm, chỉ kịp dặn một câu : « Mời hai cụ vào bỏ phiếu, lát nữa tôi xin quay về đón hai cụ. » Rồi lại lên xe bảo tài xế đánh đi thẳng.

Hai cụ tiến qua công trường. Bỗng một người trẻ tuổi chạy ra đón trả lời :

- Thưa hai cụ đến bỏ phiếu ?
- Phải, chúng tôi đến bỏ phiếu.
- Thưa hai cụ bỏ cho ai ạ ?
- Cụ nợ ngõ ngách nhìn cụ kia, rồi một cụ ngập ngừng :

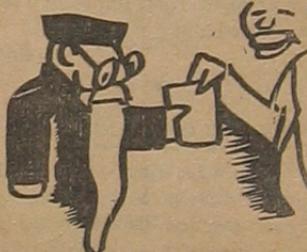
— Chúng tôi bầu cho... ông Lưu.

Người trẻ tuổi cười :

- Thưa cụ, có ông Lưu nào ứng cử đâu ?

Ông cụ cũng cười :

— Ấy, ông Lưu chả chơi với cháu à, ông ta ăn cầm nói mãi, rồi đưa phiếu nhờ tôi đi bỏ. Tôi nè quá... Đây, phiếu đây, tôi cũng chưa xem tên...

lận, nhỡ cảnh sát người ta trông thấy thi thật...

Vừa nói vừa đỡ lấy hai lá phiếu (cố nhiên là phiếu của phe kinh địch) mà xé vụn ra. Rồi trong khi hai cử tri còn đương bối rối không hiểu, người trẻ tuổi đã dứt nhẹ vào tay mỗi cụ một lá phiếu của phe mình, và nói :

— Mời hai cụ vào bỏ phiếu cho, phiếu này mới là phiếu thực hiện, còn phiếu kia là phiếu giả. Rồi sẽ có ô tô đến đón hai cụ lại nhé.

Hạng cử tri mờ昧 ấy còn thi các nhà ứng cử còn phải dùng đến ô tô, và còn phải đến nhà riêng người để mời mọc lôi kéo họ đi làm bồn phận công dân.

II — Ba Éch đi bầu

BÁ ÉCH đương lang thang ở phố hàng Cót. Bỗng từ từ tiến đến trước mặt một cái xe ô tô, kính có giàn miếng giấy trắng dề chữ số 7. Anh hiếu ngay là một cái xe đi đón cử tri và chợt nhớ tới cuộc bầu hội viên Hội đồng thành phố.

Anh liền giơ tay vẫy. Tức thì xe rít « phanh » đứng lại.

- Bi đón cử tri, phải không ?
- Vâng ạ.
- Của phe nào đấy ?
- Phe ông Lai, ông Quỳ.
- Thế à ? Phe ông Lai à ? Đã được khá chưa ?

Bá Éch soán suýt hỏi. Rồi nói tiếp :

- Tôi cũng đi bỏ phiếu cho phe ông Lai đây.

Người giúp việc bảo cử với mím cười :

- Vậy xin rước ngài lên.

Bá Éch không đợi mời đến lần thứ hai.

- Thưa hai cụ, không mang phiếu từ nhà đến được, vì làm thế là gian

MAILLOT DE BAIN CHEMISSETTE SLIP

xin đòi cho được nhãn hiệu

CÉCÉ

của hãng dệt

CỰ CHUNG

VỀ BÀU CÚ

CÙ KHÁI-HƯNG

Bà Ếch nghĩ thầm: « Hắn không
mỗi thi minh vẫn tưởng báu ở hàng
vết tia đáy. » Thấy ông cứ tri suy
nghĩ, người kia ngồi bên tài xế quay
lại hỏi:

— Thưa, « các » của ngài xanh hay
vàng à?

Bà Ếch trả lời liều:

— Xanh.

— Vậy ngài bỏ phiếu ở trường

Hàm-long.

Xe chạy. Cứ tri ngập ngừng:

— Tiết đường.. ông đã cho tôi

tưởng Gô-da một tí... có được không?

— Được ạ.

Một tí, nghĩa là hơn năm phút, thi

giờ dù đã mua hai lạng cà phê và
một lạng « phó mát ».

Thế rồi người ta đưa Ba Ếch đến
trường Hàm-long, đặt Ba Ếch vào
phòng bỏ phiếu. Ba Ếch đứng đó nhìn
và vần độ ba phút rồi lại trở ra xe,
thẳng báu bán gì cả vì người ta đã
quen bằng tay anh trong số cử tri.

Người đón khách ban nãy lại gần,
bí anh:

— Ngài bỏ phiếu rồi?

— Phải, tôi bỏ phiếu rồi. Bây giờ
ngài có thể lại đưa tôi về nhà được
không?

Được, xin mời ngài lên xe.. Ngài ở
đâu nào ạ?

— Phố hàng Cát.

Thế là Ba Ếch đã mua được hai
lạng cà phê và một lạng phó mát mà
không tốn một xu tiền xe.

Những câu chuyện vặt

MỘT ông cụ ở phố hàng Bào, được
ô tô đến đón đi bỏ phiếu.
Nhưng ông không bỏ cho phe có ô tô,
mà lại báu cho phe địch.

Bị người ta kỳ kèo, cụ đáp:

— Tôi rõ ràng ông chỉ có việc mời
tôi đi bỏ phiếu thôi. Còn việc chọn
người thay mặt cho tôi tại Hội đồng
thành phố là về phần tôi chứ Nếu tôi
biết rằng ông mua lá phiếu của tôi
bằng một cuộc ô tô thi dẫu ông cho
bốn ô tô đến đón tôi cũng không đi.

Ông cụ ở phố hàng Nón còn đi xa
quá một bước: Tôi phòng bảo cử,
ông xé lá phiếu ngay trước mặt người
đã đưa cho ông. Rồi ung dung lấy lá
phiếu phe địch bỏ vào thùng.

Dân Hà-thành khá thực!

Và một câu chuyện cõi tích

NGÀY XUẨN có một ông lý trưởng
rất mắng cán. Sau khi sút sảng
lâm việc theo mệnh lệnh của bê trên,
ông ta đến trình và kề công cán với
ông quan thầy, cai trị địa phương.

Lúc bấy giờ, một người bé nhỏ deo
kinh đương đứng nói chuyện với ông
quan thầy. Ông lý trưởng cho ngay
đó là một viên thư ký. Liên dông dạ:
nói :

— Bầm quan lớn, chúng tôi đã mời
cho sò ông X.. được hơn vốn chục cử
tri, xin trình quan lớn biết.

Vânh nhớ thày thư ký thông ngôn hộ.

Nhưng đó lại không phải là thày
thư ký, mà chỉ là một nhà ứng cử
của phe phản đối với phe X...

Nhà ứng cử thông thả, trang nghiêm
dịch ra tiếng Pháp.

Và ông quan thầy... cười tái mặt đi.

Khái Hưng

Bến 4 Mai sẽ xuất bán

Tờ tuần báo độc nhất, bài vở rất lọc trộn, viết riêng cho
Các em trai nhỏ! Các em gái nhỏ!

Các hướng đạo sinh và tất cả các

HỌC SINH

Nhiều truyện bằng tranh vẽ mầu! Nhiều cuộc thi và trò chơi kỳ lạ!

HAI truyện giải đặc biệt của Văn-Tuyễn và Phương-Trí

HỌC SINH

tuần báo ra ngày thứ năm 20 trang, mỗi số 5 xu
Hãy gửi mua ngay: 3 tháng 0p70 — 6 tháng 1p30 — một năm 2p50
vừa rẻ hơn, vừa được biếu sổ đặc biệt, vừa được dự cuộc
di chơi không mất tiền.

Bài vở và mandat giải về: MAILINH — HANOI

Bi mật

« Trong khuê phòng » trong thiên
tinh sỹ bí mật của Mae West:

— Trang sáu Cordes đã chứng kiến
lẽ cưới đơn sơ yên lặng của đôi giài
nhân.

Đôi giài nhân đây là chàng Frank
Wallace và cô Mae West. Nếu quả đó
là một đôi giài nhân tài thiên tình sỹ
ý bí mật thực đấy. Mà lẽ cưới chàng
những đóa sáu đầu, không khéo lại còn
thiếu thẩm nữa.

Hơn hay kém?

Đồng Pháp số 4.116 trong bài « Vì
các cuộ: tăng binh bị dân Đức phải trả
thuê nặng gấp hai lần trước :

— Năm 1932 số thuế dân Đức phải
đóng có 10.000 triệu mă khác. Năm
1933, dân Đức phải đóng tới 22.000
mă khác.

Mặc hai chữ, « có » và « tôi », theo
hai con số trên này thì dân Đức năm
1933 đóng thuế vẫn kém năm 1932 « có »
gần 500.000 lần thôi.

Có hay không?

Cũng số báo ấy, trong bài đầu :

— Ta có dám chắc rằng sau khi đã
lập Albanie thành một nơi căn cứ
quân đội cảng phi cơ, Ý có dem quân
bắt thịnh lính đánh Hy-lap và làm
đảo lộn cả bán đảo Balkans không?

Ta dám chắc mười mươi là không
Là vì cũng giống như Hitler, Mussolini
đã nhiều phen làm cho ta nghiệm
thấy rằng ông ta có thè nuốt lời dễ
dàng như ông ta hằng ngày thường
nuốt macaroni vậy.

Nếu ta dám chắc mười mươi là Ý
không dem quân bắt thịnh lính đánh Hy-
lap thì ta cũng dám chắc mười mươi
rằng Mussolini giữ lời cam đoan với
Anh rồi. Sao ta còn nghiệm thấy rằng
ông ấy nuốt lời dễ dàng như nuốt ma-
caroni được?

Nhất thế giới

Phụ Nữ tạp chí số 1, trong bài phi
lô :

— Hôm nay, trước 25 triệu độc giả
quốc dân, chúng tôi trình trọng làm
lễ đặt viên đá đầu tiên để mở đầu
công cuộc ấy : Phụ Nữ tạp chí ra

Thế thi P. N. T. C. là tờ báo nhiều
độc giả nhất thế giới rồi. Nhưng quốc
dân ta chỉ có chừng 20 triệu, kè cả trẻ
con mới đẻ và thò, mán, mường, nùng,
lô lô. Vậy lấy thêm 5 triệu độc giả nữa
ở loài nào? Vả lại Phụ Nữ mới ra đời,
làm gì mà đã vội vàng đặt đá lên?

HẠT san

Chỉ dọa!

Đồng Pháp số 4.116, trong mục « Thể
giới thời sự » :

— Nếu các nước Pháp và Anh xé
ra tinh hình ở Địa-trang-hải hay ở
bán đảo Balkans có hại cho quyền
lợi của mình, thì các cường quốc áng
tý kiểm các cách bảo vệ lager quyền
lợi chử dừng kéo các liên cương
quốc vào để thành lập một khối mà
rồi các cường quốc áng lại chịu số
phận như Tiệp-khắc.

Các cường quốc Pháp và Anh chịu số
phận như Tiệp-khắc? Chỉ dọa lão!

Nguy cho Mussolini!

Cũng trong mục ấy :

— 300 lính lính ngayen đã về tới
Génés (Ý) và sẽ được lệnh giải tán
Naples (Ý).

Ai cho lệnh 300 lính ấy giải tán
Naples thế?

Một hay hai?

V.B. số 802, trong bài « Lối chơi
của Eastern có gì lạ? » :

— Lần thứ nhất, Bắc-kỳ mới được
xem tài hai đội ban của Trung quốc
qua dây.

Thế thi lần thứ nhất và lần thứ nhì
chứ, nhất Eastern lại đến sau Nam-hoa
nhưng mấy tháng!

Thợ mộc

Tao Đàn số 4 trong bài « Các bộ
đàn anh » :

Đây không phải là bàn mỗ, vì người
viết không phải là bác sĩ giải phẫu.
Đây không phải là búa rìu, vì người
viết không phải là nhà nho.

Thế thi nhà nho là thy mộc mỗ rồi
chứ còn là gì nữa! May ít ra cũng là
tiểu phu.

HÀN ĐÀI-SẠN

GABINET D'ARCHITECTE

NGUYỄN - CAO - LUYỄN

HOANG - NHƯ - TIẾP

Architectes diplômés P.L.G.I.

Angle Rue Richaud et

Borgnia Desbordes — Hanoi

TÉL. 679

BỆNH VIỆN

Bác-sĩ Vũ-Ngọc-Huỳnh

72-74-76 AMIRAL SÉNES

(sau nhà Rượu)

Có đủ các máy chiếu điện và
chữa bệnh bằng điện

GIÁY NÓI 622

Món ăn đặc sắc của Hanoi
là CHÀ CÁ

CHÀ CÁ ĐẶC SẮC NHẤT LÀ
CHÀ CÁ ANH VŨ
ở số 37 Hàng Dầu — Hanoi
Sau đèn Bà Kiệu (Bờ Hồ)

Thứ bảy, Chủ nhật có bán :
THỊT CĂY HƯƠNG

MUỐN ĐẸP
các bà, các cô
chỉ nên dùng
SỮA, KEM,
PHẤN, SÁP
của các Bác sĩ CHUYÊN MÔN CHẾ RA
—
BÁN TẠI
các hiệu bào
chế Tây, các
cửa hàng to
hoặc tại **ĐẠI-LÝ**
35, RUE RICHAUD
HANOI

SÁP CÓ BÁN

Một tập tranh in
nhiều màu trên giấy
dày thượng hạng
khô rộng 25 x 32.

50 mẫu y phục phụ nữ LEMUR

do họa sĩ Cát Tường vẽ
và xuất bản. Nhà xuất
bản Đời Nay phát hành.

Có đủ các kiểu áo từ người
nhớn đến trẻ em. Có lời chỉ
dẫn rõ ràng về cách lựa
kiểu, cách may, chọn màu và
kích thước để tiện mua vải.

Giá 1\$80

Docteur
Cao Xuân Cầm
de la Faculté de Paris

CHUYÊN TRỊ :
BỆNH HOA LIU và **NỘI THƯƠNG**
Khám bệnh tại :

153, Henri d'Orléans — Hanoi
(Phố cửa Bông, cạnh Hội Hợp-Theta)

Sách « Nói chuyện với con » của
bác-sĩ làm có bán tại hiệu Nam
Kỳ, phố Bờ-hồ, 17 Francis Garnier,
Hanoi. Giá 8p.35 một quyển

(Tiếp theo)

À bao lâu chỉ toàn ăn
cơm với muối, nay
được bữa cá lạ
miệng, bữa cơm
trông ngon lành lắm.

Thằng cu Nhơn cầm đè đặt miếng
cá. Nó nhai với cơm kỹ lưỡng quá.
Hình như cả tai, mắt, mũi nó cũng
thấy ngon. Trước khi và, nó giấu
miếng cá xuống đáy bát đè ủ lấy
chất nóng cho miếng cá ngon thêm.
Nó làm như cả đời chưa được nếm
vị cá khô bao giờ.

Cái Mít từ nãy vẫn ăn nhạt. Sau
thầy nó gắt lên nó mới chịu gõ lấy
một cái đầu.

Rác gái thương chồng ra mắt.
Bác chọn khúc cá ngon, nhiều nạc,
gắp bỏ vào bát chồng như chủ tiếp
khách. Đến lượt sau, chồng biết ý,
gạt bát ra và nói :

— Bu nó ăn đi chứ ! Tôi chỉ thích
ăn đầu cá !

Nói rồi, bác gõ lấy khúc đầu bỗ
lết bát.

Ba người, vợ, chồng, con gái vừa
ăn vừa đe ý đến nồi cơm. Mỗi
người, trong thâm tâm, cùng muốn
nhìn đe nhường người khác. Nhưng
lần này không ai phải đợi.

Ăn xong, bác gái lén nhà cầm
đèn « hoa kỳ » xuống thấp. Bác vẩn
thật nhỏ lấy đũa sét sang thôi. Cái Mít
bắc ấm nước xuống, ớt vào ba cái
bát sành, rồi xếp dưa bát vào rổ,
dem ra cạnh chum nước, rửa.

Trời rét cắt ruột. Hai bàn tay nó
tê buốt.

Thằng cu Nhơn, thằng cu Con
chẳng rửa mặt, uống nước gì cả,
nằm quay ra ngủ trên đồng rơm
ở góc bếp. Chúng co quắp lấy nhau
như hai con sâu trong tò. Hai vợ
chồng ngồi yên lặng.

Bóng chồng thở dài, nói :

— Bu nó ạ, đe bu nó lặn lội vặt
vả, tôi không dành tâm...

Không muốn đe chồng lo buồn,
vợ vội ngắt lời :

— Ôi chao ! mình cứ hay nghĩ
vẫn, nghĩ vợ. Chán vạn người còn
vặt và bằng mấy... Có khó mới có
miếng ăn, không rung ai dễ mang
phản đến cho.

— Đã dành rằng thế, nhưng tôi
muốn mình cũng được thành thoi
như bác xã Bửng, có ít vốn đe làm
cái vải cái sồi... Hay là nghe cụ
cán, bán quách ruộng đi...

— Thôi đi chồng. Nghe cụ ấy rồi
bán cả nhà lẩn dẩn đi một thè. Mà
nhà mình thi đã đến nỗi nào. Nợ
ba chánh chẳng già được một lúc
thì già dần như sao !

— Vẫn biết thế, nhưng mà...

— Thôi thôi, chẳng nhung mà gì
cả. Minh vừa ôm khỏi, hây cứ đi
mà nghỉ cho lại sức. Bé hai thằng
anh con lèn một thè. Tôi cưng đi
xay vài cối thóc đe lấy gạo mai bán
cho sớm đây.

Bác chồng gõ đúng dây cầm đèn
« hoa kỳ » đặt trên cái đèn đết
vải mà từ ngày thói đết vì hết vốn,

bác đem xuống dùng ở dưới bếp.

Trong lúc vợ chồng to nhỏ, bác
thường làm ra vẻ bình tĩnh. Kỳ
thực, bác cũng lo lắng. Có phần lo
hơn chồng.

Nhà bác mỗi ngày một sút kém,
tuy bác, chồng bác, con gái bác đã
hết sức làm lụng tần tảo, không
phí phạm một cái tơ, cái tóc.

Mà không hiểu sao, trong năm
nay, bác động mó vào việc gì, là hỏng
việc ấy. Dẹt vải thì vải rẻ, sợi cao.
Nuôi gà thì gà to. Nuôi lợn thì
cám đắt. Mấy tháng nay, bác xoay
ra làm hàng sáo. Lúc đầu còn có
lại. Đến bây giờ gạo tự nhiên cứ
mỗi ngày một hơn mài lên, mà
thóc dong trong các nhà giàu
(nhà giàu mới có thóc bán) thì cứ
phải chịu cái giá cũ. Nói rát cồ
bóng họng, họ mới chịu bớt cho

câu bác cho là đúng, ông thầy xoay
sang hậu vận, ninh nọt, gãi vào chỗ
ngứa cho bác sướng. Rồi kết cục,
ông ta bảo phải cắt lại ngôi mộ ông
thân sinh ra chồng bác và động mộ
ông tam đại, phải lẽ ông thò th(___)
cai quản khu đất ấy. Lẽ vật phải :
một con ngựa hồng, một chiếc mõ
hồng và một chân giò lợn.

Việc lẽ không hết mấy thì bác đã
làm xong rồi. Duy còn việc sang-cát
cho ông thân sinh thì nhiêu khê
lắm. Ít ra phải một con lợn mồi
hàng giáp Năm, sáu đồng con lợn
với lặt vặt, giầu cau, gạo nước,
rượu, thuốc phiện cũng phải hồn,
năm đồng nữa. Ay là còn bà tiện
dấy.

Hai, ba lần bác đã định đem lời
thầy bói ra kề với chồng. Nghĩ di
nghĩ lại thế nào, bác lại thôi. Sau
cùng bác đâm ra ngờ vực, tự nhủ
thầm : « bói ra ma quét nhà ra ráo.
Tôi gì mất tiền mua cái không đâu. »
Tuy vậy, bác cũng bắn khoán và bảy
giờ bác vẫn còn bắn khoán cho đến
khi nào làm xong công việc ấy mới
hết.

Cái Mít rửa bát dĩa xong, chạy vào
ngôi xóm ngay cửa bếp, xòe hai bàn
tay hơ lên đồng tro nóng sưởi cho
đỡ buốt. Hơ xong nó cầm chổi quét
gon rác bẩn vào đồng tro và đe viên
gạch lèn trên, rẩm lùa, kéo sáng
mai lại phải quần giẽ đi xin lửa bên
ông Cán.

Bu nó lo thì nó cũng lo. Có khác
mỗi người lo một đường. Mít lo vì
« hàng họ » của nó bị mòn dần.
Cách đây không bao lâu, cái ngăn
chia làm nhiều ô lồng kính của
nó còn có đủ các thức. Nào kim
chỉ, nào đanh ghim, đanh giép,
sáp Cô Ba, dầu Hoàng-tường... dù

mỗi đấu một trình. Khéo làm, họa
may mới được lãi ít cám.

Một lần, bác nghe mong manh
thấy người ta dồn ở trong Tiên có
ông thầy bói hay lâm. Nhiều người
theo lời ông ta, đã trở nên khâm
khá. Bác nghĩ lần thầm, cũng thử
đi xem sao.

Sau mấy lời nói dựa và một vài

các thức đe quyến rũ khách qua lại.
Nay ô thi trống rồng, ô thi gần bết,
trông thấy cả dày. Thùng dầu hỏa
đã nhường chỗ cho nấm, bảy đồi
guốc sơn với chiếc thúng nhỏ dựng
quai.

Bán được ít nào phải bù vào tiền
lãi gạo của mẹ đẻ ăn tiêu rồi, còn
dầu. Mấy tháng rét, ông lão nhà

con trâu

TRUYỆN DÀI của TRẦN-TIỀU

đom quặt quẹo chỉ ngồi nhà dan rồ
rá, bu già. Những thức ấy bán chả
được mấy.

Một hôm, thằng Tứu đã đưa tận
tay nó năm đồng, nói cho mượn để
cắt hàng. Nó cầm đồng, dã định
cầm, song nghĩ thế nào nó lại thôi.
Thằng Tứu khàn kroat nói mãi,
nó cũng không chịu nhận. Rồi thấy
Tứu bén lèo, bỏ tiền vào túi một
cách ngượng ngáp, nó hối hận, nói
để chừa thẹn cho Tứu:

Của anh cũng như của em, anh
bây giờ lấy. Khi nào em cần, lự
khắc em hỏi mượn.

Thầy Tứu đòi nét mặt bén lèo ra
nhết mặt hoan hỉ, nó sung sướng và
ngồi đến, hiện giờ nó vẫn còn sung
sướng. Nó biết thằng Tứu đã bắn
khoán mướn cho nó vay từ lâu.

Đáng lẽ nó về nhà chồng từ năm
ngày. Nhà nó với nhà Tứu, hai bên
cùng thỏa thuận. Nhà Tứu đã đem
giúp cau ăn hỏi và xin cưới. Thầy
bu nó cũng bằng lòng rồi. Nhưng
nó còn muỗn ở nhà hầu hạ thầy
bu. Ý nó thì bao giờ thầy bu nó
khám khá như xưa, nó mới đi lấy
chồng.

Bác giai đã lên nhà năm với hai
đứa bé từ nay. Trong bếp yên lặng
và lạnh lẽo. Ánh sáng tù mù của
chiếc đèn con càng làm lạnh lẽo
thêm. Ngoài sân, tối đèn như mực.
Thỉnh thoảng một cơn gió bắc lùa
vào trong nhà, rú lên như tiếng mèo
gào.

Ý chừng hai mẹ con cũng thấy
nỗi phiền muộn bao phủ tâm hồn,
nên cùng nhau đến công việc bu
tối.

ngách, trong khi đợi có gạo sàng.
 Tay nó đưa đến đâu, sạch sẽ, gọn
gàng đến đây.

Quét xong, nó cầm cái nia dựng
ở bức vách và giơ tay với lấy doi
sáng gác lên ránh bếp.

Hai cánh tay nó dẻo dang, mẩy
ngón tay mềm mại cầm mím lấy
mềp sàng, nó đưa đi đưa lại thoản
thoát như lúc nó deo thoi dệt vải.

Bác xá Chinh nằm trên nhà cũng
bán khoán chưa ngủ. Bác ôn lại
những lời của ông canh Bich và lấy
nhẽ hơn thiệt bón lại một mình:
« Ủ, mà cụ ấy nói cũng phải. Nếu
minh tiếc đắt tiếc rẻ không dám bán
nợ một ngày một sinh sôi này nở
rồi có phao ruộng mất dâng ruộng,
mà nợ vẫn hoàn nợ. Chẳng gi, hãy
cứ nói đến vụ này. Nợ mà không
giả được thì ba sào cầm cho bà ấy
liệu có khôi bị đoạn mại không?
Chi bằng cứ nghe cụ ấy, bán phăng
ngay từ bây giờ. Giả sạch nợ, còn
bao nhiêu đưa cho mẹ nó cắt vải,
cắt sỏi hòn chợ Sóc, dội sang chợ
Hộ bán. Làng ta nhiều người giàu
có về nghề ấy, như bà lý Khôa, bà
hương Vọng chẳng hạn. Rồi đưa
cho con Mit mươi đồng cắt thêm
hang. Bấy giờ không có ruộng thì
ta thuê ruộng hay cây lĩnh canh.
Biết đâu, nhờ giờ, nhờ phật, nhờ
thánh tổ, nhờ phúc ấm, được mùa
ba, bốn năm liền xem. Chả biết
chứng, cậu được cả ruộng lấn trâu
cũng nên.

Ý nghĩ đi đến đâu, bác nhín thấy
biện thực đến đấy: vợ bác tươi tắn
đôi mắt thủng đầy vải, sôi cùng đi
với bạn buôn trên giải dê về lối
bến Hộ. Cái Mit hờn hở với các
thức tạp hía bày la liệt ở trước mặt.
Thằng Chốc ngồi thong dong trên
minh con trâu cái béo mập. Theo
sau, một con nghé to nhảy nhót. Và
bác thủng thỉnh bước một trên đồng
lúa chín vàng.

Nếu không có tiếng xay lúa ù ù ru
bác ngủ thì không biết bác còn
đưa giấc mộng vàng của bác đi đến
đâu?

Từ việc nhà đến việc làng

— Đấy! lão đã bảo mà! quanh
quần rồi cũng đến phải theo chính

sách của lão mới xong. Thế bà ta
trừ nợ đi rồi, con già lại bắc bao
nhieu?

Ông canh Bich nói có vẻ tu

Bác xá Chinh gãi tai, tóm đầu
cười:
— Dạ, còn được có bảy chục thau
a. Bầm cụ, cháu bán, cháu cũng
tiếc lâm...

Ông canh ngắt lời:

— Tiếc thi ai mà chả tiếc. Nhưng
việc gì cũng vậy, phải biết suy lược,
tinh thiêt. Bè mà thiệt thi báo quắc
đi còn hơn... Ấy! ngồi xuống chờ!
Có ở chổn dinh trong đầu mà phải
khép nếp, giữ lè.

— Dạ, xin phép cụ, bác vừa mua
vìa ngồi xuống mèp phản. Bác gãi
tai nói tiếp:

— Dạ, bầm cụ, chúng cháu...

Bác chưa nói hết câu, ông canh bỗ
ngắt:

— Nhưng mà sao lại có bảy chục
thau? Tôi tưởng nhiều hơn chục!
— Dạ... Vâng, cứ tính hai mươi
nhăm đồng một sào, thi bà chém
còn phải trả lại nhà cháu tám mươi
đồng nữa mới phải. Nhưng mà...

— Hơn nữa chử lị! Bảy sào
hứ?... Bảy sào vị chi đi một trăm...
bảy mươi... nhăm đồng. Thế là bác
nợ bà ta cả vốn lắn lăi là bảy mươi
hai phương...

— Lạy cụ a, bác Chinh gái ở dưới
bếp lèn, chắp tay vái chào rồi ngồi
thụp xuống đất, bên cạnh chõng
nghe chuyện.

Ông canh chào lại: « không dám »,
rồi nhắc câu trước:

— Bác nợ bà ta bảy mươi hai
phương?

Bác gái cướp lời bác già:

— Bầm cụ, vâng a. Bảy mươi hai
phương. Lúc đầu chúng cháu nợ bà
ta có hai mươi bốn phương. Trong
cố ba năm mất mùa liền mà nó đe
ra ngắn ấy đấy, cụ a. Rõ điều đương
khôn khéo. Nói xong bác thở dài.
Bác già nói xen:

— Bầm cụ, già biết thế chúng
cháu bán ngay cái năm bị úng thủy

đi hóa xong. Bán độ ấy được gián
ma nợ không mấy hột.

(Còn nữa)

Trần-Tiều

QUẦN ÁO TRẺ CON

BÁN BUÔN

Khắp cõi Đông-dương. Lúc nào cũng sẵn
hang, gửi đi xa được nhanh chóng. Có
giá riêng rất lợi cho các nhà buôn.

Foire de Hué du 10 au 23 Avril 1939 (Stand n° 68)

BÁN LẺ

Quần áo kiểu mới may sẵn hoặc cắt
theo mẫu. Rất tiện cho các trẻ em
vẫn khi đi lè, đi chơi, đi học.

VĨNH HI - LỘNG

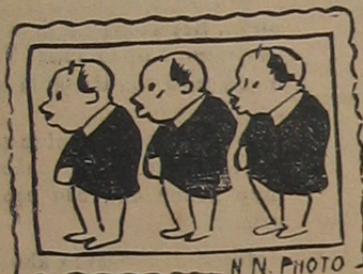
53 Rue de la Citadelle 53

VĨNH-LỘNG — SPÉCIALITÉ DE VÊTEMENTS POUR ENFANTS — VENTE EN GROS & DÉTAIL

NHỮNG CÁI HAY HAY...

Chụp ảnh các ông Quỳ, Lai, Thanh

Lúc rửa kính lại thấy rật hình
ông An cả

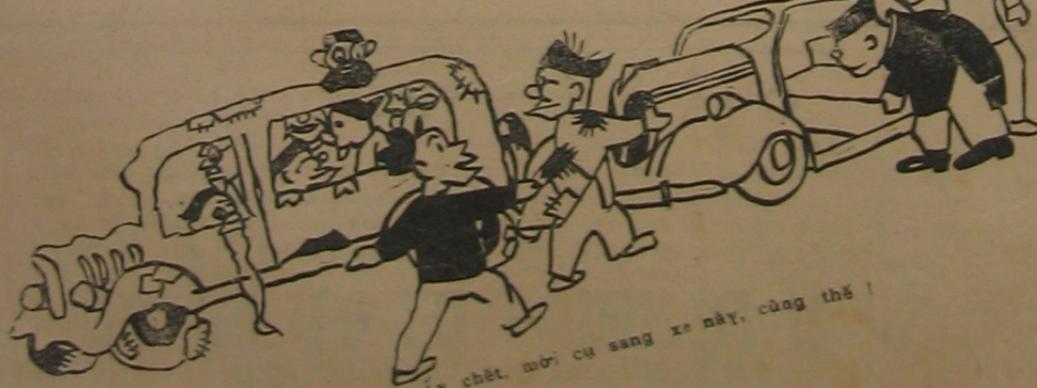
Lúc chụp ông An thì kính bị mờ
ám, đèn mù, không thấy bóng ông
An đâu.

— Tôi phải bầu cho người
của ông An vì tôi sắp lấy
cháu gọi bằng dì họ của em
rể ông ấy.

Thấy cử tri của bọn Lai, Thanh, Quỳ, một a-dâng xã hội thân :
— Những cụ cử tri này thì ta còn trông mong gì !

HÀN THỦ BIỂU ĐỀ ĐO LÒNG DÂN HÀ - NỘI

Mỗi năm, cái nhiệt độ của các
cử tri thành phố thường theo
cái mực tiền, rồi đến cơn tay,
đến áճa, sau cùng đến ô-lô là
hết. Năm nay, cái nhiệt độ đã
vượt qua những cái nhỏ mọn kia
lên đến mức « biết chọn người ».

Tranh vẽ của Tô Tú

..TRONG MỘT CUỘC BẦU...

Của T V Phú

Ngờ ngẩn
NHÀ VĂN — Em đã đọc cuốn tiểu thuyết của anh mới cho xuất bản chưa?

TÌNH NHÂN — Chưa. Còn anh?

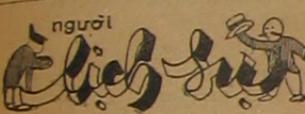
Của K Bảo

Nhã nhặn

Trong một buổi dạ hội, một nhà nhạc sĩ sao khi đánh xong một bài dân, được một lũ người hoan nghênh. Nhà nhạc sĩ, cảm động, quay lại trước mặt các khách quan mà nói rằng: « Thưa các ngài, thật là lần đầu tiên tôi được phô châul thiên tài. Tôi xin thà thật rằng tôi không hề học ai bao giờ cả... »

Trong bọn thính giả, có người đứng dậy nói:

— Thưa ngài, ngài thực là một người nhã nhặn, vì ngài đã không dè lỗi cho ai cả.

Những cách xã giao chúng ta phải cần biết để trong lúc giao thiệp tỏ ra có người có học thức và lễ độ. Một cử chỉ, một dáng điệu, một lời nói cũng đều có thể tỏ ra cho mọi người biết rằng mình lịch sự hay không. Trong mục này Ngày Nay sẽ đăng những điều cần thiết rất thiết thực mà ai cũng nên biết khi giao thiệp trong xã hội.

Khi ngồi trong rạp hát, trên xe hỏa hay xe điện, không bao giờ nên gác chân và giằng lên ghế ở trước mặt: phải ngồi đến sự sạch sẽ của người sê ngồi đây. Tuy rạp hát, nên đứng dậy khi có một người đàn bà lách qua trước mặt, hay nếu chính mình đi vào hàng ghế thì phải nhớ xin lỗi các người đã ngồi một cách nhã nhặn. Sự lễ phép chỉ tỏ mình là một người lịch sự.

Không bao giờ nên giới thiệu mọi người với câu như thế này: « Ông X. em của ông Y. hay con của ông K. » Làm thế thiếu lịch sự với người mình giới thiệu, vì tỏ rằng người ta chỉ có giá trị vì là em hay con một người khác mà thôi.

Nhiều người mình chỉ quen giới thiệu có một nửa: khi đi với một người bạn mà gặp người bạn khác, ta chỉ giới thiệu có một người: « Xin giới thiệu anh đây ông X... » còn quên mất người kia. Phải giới thiệu hai người lẫn cho nhau. Giới thiệu người ít tuổi với người hơn tuổi, dân ông với dân bà.

Của L T Văn

Bắt cát

CÔN XÃ XÈ đọc báo — Ông Hán Thắng là một bậc đại phu ở Thành Nam. Tôi hôm ấy đi vắng, có ba người lạ mặt ập đến giờ dao dọa nát bả Hán và trói bả lại, bắt cát đêm... Ông đã di trình số mảnh thám và hiệt, nag nhangen tay thám tử đang đi lùng riết...

XÃ XÈ — Không hiểu họ diễn hay sao, mà lại có kẻ chỉ bắt có con cát mà cũng phải kéo hàng lũ ba lũ bay đến nhà người ta cho nhục xác. Các lì thiêng dếch gi. Mà cả đến anh Hán Thắng cũng diễn nổi. Bị bắt đi có một con cát mà cũng di trình báo lối thói... đè mắng ông thám tử cung phát đén mắt công di tìm hộ...

Của K Bảo

Vung vè

CAI TÙ — Tại sao anh phải tù? TÙ NHÂN — Tại vì tôi hơi vang về một chút.

— Anh nói vô lý, không khi nào người ta bỏ anh vào tù vì anh vang.

— Thưa ông, tôi nhớ đánh đồ một cái lợ, nên cả nhà họ lính dày.

Của T T Bình

Cao lầu

CÔN XÃ XÈ — Bố ơi tại sao người ta gọi là cao lầu nhỉ?

XÃ XÈ — Vì người vào ăn được ngồi trên gác cao và phải chờ lâu mới có thức ăn chứ sao!

Ngồi ăn

Học bài luận lý xong, trò Liễn đi ăn cơm, nhưng khác hẳn mọi khi, trò vừa đứng vừa ăn:

BỐ LIỄN HỎI — Sao con không ngồi ăn cho tử tế?

LIỄN THƯA — Con phải theo sách dạy a!

— Sách nào lại dạy thế?

— Con vừa học câu: « hế ngồi ăn thì núi cũng lở » nên con phải đứng a.

Điệu kẽ

Dân huyện lôi dạo này chúng nó mượn thế thường xuân nên cờ bạc tè quá.

— Sao bác không trị cho liệt di?

— Tôi đã trị nhưng không sao xuể, có cách nào bác bảo cho biết với?

— Chà, bác cứ khoé lỗ dẩy cho cho chúng nó rõ tung, thi lấp tiền đâu mà cờ với bác.

Xin thưa/cứ kẽ

THẦY GIÁO — Sao lần này anh không làm bài?

— 111

— Lần sau còn thế, tôi sẽ cho anh mười thưa/cứ kẽ.

— Thưa thầy, con cần hai cái thổi, để cho hai em[con] mỗi đứa một cái a.

CHƠI VĂN**Ngày Nay
Giải Trí**

CẤU BA BA ĐÃ CHỈN đến nay vẫn chưa có về chơi nào xứng đáng mặc dầu sự cố gắng của các bạn chơi văn. Trong những câu gửi về Ngày Nay, Lêta chọn lọc chỉ được có một đôi câu không đến nỗi gượng ép quá.

Nhiều bạn tin được thử chém cái tên ghép bằng hai tiếng giống nhau: chém Ba da:

— Ba da ra nhiều (Ô Ngo: Minh, Phú thọ) Ba da dã nhiều, (Cô Hòe, Phú Lang thương), hoặc da da rất nhiều (Ô Đức Cát, Saigon) v.v.

Lấy tên có chữ số đối với chữ số, có nhiều bạn phải dùng đến tiếng pháp « già cầy »:

Cát cát dày xe, nghĩa là cát rồi lại cát tất xe phải dày: tiếng cát lại có nghĩa là bốn (quatre) và xe là 16 (seize). Nhưng cát là tiếng đơn không đi đôi được.

Một bạn (ông Tô Hữu Khanh) đã gần thành công với cái ý được xô số: Châm châm trung vạn, nhưng tiếng vạn chỉ có một nghĩa (không như tiếng châm ở về ra), và hai tiếng châm vừa ép vừa là tiếng đồng từ (không như tiếng ba ba là danh từ).

Một bạn khác đổi: truc truc dem chnam, và cắt nghĩa: trục trục là một thứ sò, và chnam là om kỳ. Cũng tạm được nếu không có những chữ tr và ch để không đúng chỗ.

Đáng chú ý nhất, có lẽ là câu sau này:

Chich chich dom song.

Nhưng cũng phải dễ tính lầm mới bằng lòng được câu như thế.

Tóm lại, câu Ba ba đã chin có thể ghi vào cuốn sổ những câu từ đối đi lại muôn đời. Người ra câu đó (ông Q. Văn) từ hôm thách đối đến nay không thấy tăm hơi đâu. Có lẽ chính ông cũng phải sợ về của mình, và đi trốn đâu mất.

Về hai bài thơ móm mém (của ông Minh) và thơ thở than của Lêta, cũng không có bài họa nào hay lắm. Nghĩa là chỉ có những bài hay vừa vừa. Và như thế nghĩa là các bạn họa thơ không ai có kỹ tài nhưng cũng không đến nỗi... xoàng

lắm. Các bài gửi đến đều sán sảo như nhau cả, khiến Lêta khó nghĩ quá, không biết nên đăng bài nào và đừng bài nào. Sau cùng Lêta nghĩ được một kế hay: không đăng của ai hết. Các bạn muốn thấy tác phẩm minh được nêu trên « hảng danh dý » (nói thế cho sang trọng) xin cố sức làm những bài khác, những bài khiến Lêta phục thực thà.

Trong lúc chờ đợi những bài công phu hơn, Lêta cũng xin cảm ơn các bạn xa gần và xin hiển các bạn mấy câu đối mới nữa:

1) **Danh giá một mai mai**
một mất.

(Câu này của Lêta ra)

Xin chú ý: Một mai với mai một; và mai một lại nghĩa là mất.

2) **Chồng phụ vợ, con phụ**
cha át trái lời Phu Tử.

(Câu của cô Ngọc Minh)

Xin chú ý: phụ là vợ, phụ lại là cha, chồng với con là phu với tử mà Phu Tử là ông lồ đạo Nho.

Lêta

Bạn nào đối được cả hai câu hay nhất xin tặng một năm báo Ngày Nay và được coi là một tinh tú trong tao đàn. Đối được một câu thì được 6 tháng báo.

HỘP THƯ

Ông J L — Sẽ có.

Các ông — B D, Ngô Đ Đ, V Kh (Hanoi) Đ Đ L (Nam-dịnh) V T Nh, 1h. (Saigon). — Cám ơn. — Xin gửi lời giải đáp trước.

Cô Đ. T. M. A. — (Haiphong) Không có. Xin gửi về đối.

Bà M. (Hanoi) — Cô. Cảm ơn bà.

Cô V. N. (Haiphong) — Xin cô cứ viết Ông Tam Quang — Bài của ông có được giải (kết quả đăng trong số N. N. 153). Hiện đã gửi địa chỉ ông bảo.

Cô Ngô Kim Luân Thái Bình — Sẽ gửi.

Ô. Nguyễn Công Chúc Hà Đông — sẽ gửi.

Ô. K. Bảo, Nam-dịnh — Đúng bài của ông. Nhà in đề tên nhầm. Sẽ gửi tiền.

Ô. Tô Hữu Kh. Hanoi — Chính giải thưởng và bài của ông. Sẽ gửi, hoặc ông lại tòa báo mà lấy.

Cô Bảo Văn, Nam-dịnh — Sẽ gửi.

Ông V Ph Phanrang — Xin lỗi nghe, xin ông cứ kẽ, kẽ nhiều và ý vui bức thư của ông.

Chính phủ là gì của Triệu Văn, già Op 15.

BỆNH TÁO BÓN

Lâu, mới, nặng nhẹ, nên漫 dùng « Bác-Ái Thần-Linh Tế » để tồn chắc ý lành bệnh. **CẨM NHIỆT, HÔN MÊ, PHÁT BẢN, KINH PHONG**

Thuốc **BÁC ÁI TRẦN CHÂU TÁN**, thối bình trong 15 phút.

Bán tại **BÁC ÁI DUỐC HÀNG**, 100 Bd Tông-đốc-phương — Cholon

ĐẠI-LÝ: **Trung-kỳ**: Nguyễn dinh Tuyên, Thủ Khoa Huân; Nguyễn quý Tham

Đỗ-lương: Trần Thị Nhị; Mân Huế; Tạ Ngọc Liên; Quảng-nghi; Trần Đề

Tháp-hoa: Maison Chaowwo Ninh-hoa; Lê van Cam Da-lat và Trần Tuân Fai/oo.

Bắc-kỳ: Maison Ich Ninh-bin; Vũ Kim Ngân; Lao-kay; Trần gia

Thụy Phủ-lý: Nguyễn thụy Ngạn; Cao-bằng; Nam Tân Hải-phòng; Trần

văn-Ra: Thái-bin; Vinh Sinh Bắc-ninh; Maison An-Hà, Chí-Lợi Hải-nội;

Lê công Thịnh: Thái-nghen; Laos: Lê đình Tinh Vientiane; Nhật-nhật-Tân

Thakhek; Lê khắc Nhơn Paksé; Nguyễn xuân Hoe Savannakhet; Nam

Phuong Phnompenh và khắp cả Nam-kỳ.

Lậu, Giang-Mai, Hẹ-cam

Muốn khỏi bệnh trên 1 cách mau chóng không hai đến sức khỏe, sinh dục, chỉ dùng thuốc Thương-Đức là được vừa ý :

Lậu : ra mủ, máu, buốt tức, xung ngọc hành, bi tiều tiên... dùng 1 lọ đỡ trong thay, 6 lọ khỏi hồn. Giá Op.50 một lọ.

Giang-Mai : lở loét, cù dinh, thiêu pháo, mào gà, hoa khẽ, hạch, sốt, đau xương... dùng 1 hộp đỡ hồn được 1 nửa. Giá 1p00.

Ha cam : mụn, soái, phát sốt, phát rét, đau đớn không đi lại được, chỉ 2 hộp, mỗi hộp Op80 là khỏi hẳn.

Ai muốn chữa khoán, giả định, nhả thuốc đều nhận.

Lại nhà thuốc có buồng riêng khám bệnh, chữa bệnh rất hợp vệ sinh. Có bệnh, không dám bằng đến nhà thuốc THƯỢNG-ĐỨC

15 phố Nhà Chung, Hanoi
Hỏi bệnh xin định tem để trả lời

Có đại-lý khắp các tỉnh :

ĐẠI-LÝ : Hanoi : Bách-Gia 11 phố hàng Nón, Hanoi : Văn-Tân 37 Avenue Paul Doumer. Nam-dinh : Viết-long, 28 Rue des Champeaux. Ninh-binh : 41 rue Marché. Nha-trang : Ng. định-Tuyên, tailleur. Bắc-ninh : Vĩnh-Sinh 164 rue Tiền-an. Uông-bì : Mai vél Sảng 27 rue Vernaz. Vĩnh-Sinh-huy dược-diêm 25 Maréchal Foch. Thanh-hóa : Thái-lai 72 route Bến-thủy et 6 Grand' Rue. Haiduong : Quang-huy 25 rue Maréchal Foch. Hadong : Minh-long 25 Ng-hữu-Đô. Thái-binh : Minh-châu 36 Jules Piquet. Cao-bằng : Ng. xuân-Chiem 64, rue Vườn Cam. Vĩnh-yên : Mme Ng: thị Năm 47 Mai trung Cát. Huế Thanh-niên 43, Rue An-cự. Tam-quan : Trần hóa Đao commerçant. Long-xuyên : Ng. hữu Thué dit Thái Librairie. Faifo : Hồng-phát 126 rue des Cantonnois. Bắc-liêu : Trung-hiếu-nghĩa 60 Lamothe Carrier. Bến-tre : Tân-Thanh. Cần-thơ : Ng-v-Nhiêu Kiosque au Petit-Guin. Thakhek : Ng-v-Khôi. Phủ-lý : Việt-Dân Bd principale. Touane : Lê công Thành avenue du Musée. Bắc-giang : Vinh-Hưng. Yên-báy : Tam-dong 23 place du Marché.

Việc chính trong tuần lễ

Tình hình Âu châu — Tông thống Hoa-kỳ Roosevelt vừa gửi một bức điện văn cho hai ông Hitler và Mussolini, mời hai nhà độc tài trọng lĩnh thò và nền độc lập của các nước ở Âu châu và Tussen Á-lết-á it ra trong một hạn 10 năm, và trái lại Hoa-kỳ sẽ có sức cùng các nước khác cộng tác với Ý và Đức về mặt kinh-tế để giúp hai nước có đủ nguyên liệu cần dùng.

Pháp và Anh cùng nhiều nước khác sốt sắng hoan nghênh lời đề nghị của ông Roosevelt. Các báo Đức và Ý cực lực phản đối, nói đó là một mưu kế giả dối để hoán cải khỏi đề ý đến sự hoạt của các nước dân chủ và xóa những ảnh hưởng về chính trị của chính sách bao vây. Ý và Đức đã hội kiến nhiều lần về bức điện văn của ông Roosevelt. Hitler hẹn sẽ trả lời ngày 28 Avril, trước ngày viễn Đức. Báo giới Đức nói có lẽ Hitler sẵn lòng điều đình nhưng phải bàn tới vấn đề thuộc địa và nhiều vấn đề khác.

— Anh và Pháp đã tuyên bố sẽ mang toàn lực quân đội cứu Lỗ và Hy nếu hai nước này bị xâm chiếm. Còn Anh, Pháp và Úc ký hiệp ước tương trợ.

— Ở Albania, có tới một vạn nghĩa binh vẫn chống nhau với quân Ý.

Trung-Nhật chiến tranh — Quân Tàu phản công ở khắp các mặt trận. Thành phố Quảng-châu bị quân Tàu bao vây, còn cách có 10 dặm. Tại Hồ Nam và Quảng-tây, quân Tàu đều thắng lợi. Quân Nhật tiến công Tràng sa (kinh thành Hồ nam) rất khó khăn. Mòng tịt vừa bị hai đoàn máy bay Nhật ném bom, 2 giây sau bị pháo, 100 người chết và 200 người bị thương.— Từ nay đến hết tháng mai, trên 70 vạn dân Tràng-khênh sẽ dần dần dời bỏ đi nơi khác để phòng phi cơ Nhật đến đánh.

Kết quả cuộc bầu cử Hội đồng thành phố Hanoi — Chủ nhật 16 Avril vừa qua, ba hội viên Xã hội đã trúng cử hội viên thành phố : hội viên thực thụ, ông Phan Thành (771 phiếu); hai hội viên dự khuyết, ông Phạm Lũu Chuong (762 phiếu) và ông Bùi Ngọc Ái (750 phiếu).

Kết quả cuộc bầu cử Hội đồng quản hạt Nam kỳ — Công hôm chủ nhật 16 Avril, tại Nam kỳ đã có cuộc bầu cử Hội đồng quản hạt. Kết quả như sau đây :

Khu thứ nhất — Hội viên thực thụ các ông Trần văn Khả và Võ hà Trí, hội viên dự khuyết : ông Trần văn Lang.

Khu thứ nhì — Chưa có ai trúng cử.

Khu thứ ba — Hội viên thực thụ : các ông Thương công Thuận và Ng-văn Nhungh.

Khu thứ tư — Chưa ai trúng cử.

Khu thứ năm — Mới có ông Huỳnh Nguen Nhuận trúng cử.

Các hội ái hữu phải được phép thành lập mới được hội họp và thu tiền — Từ nay mỗi khi xin phép lập hội, phải được chính phủ cho phép mới được hành động, ai làm trái phép sẽ có thể bị phạt từ 6 tháng đến 1 năm tù.

Có tới 5, 6 trăm lá đơn xin trung xe kéo — Năm nay thành phố Hanoi dự định cho chạy thêm 200 xe kéo. Tới nay số đơn xin trung cho chạy xe đã lên tới năm, sáu trăm. Hội đồng thành phố định điều tra cẩn thận những người đã đơn, và những đơn được chấp nhận sẽ phải qua một kỳ rút thăm.

Những tai nạn trong thành phố Hanoi — Về trên bão vừa qua — Trận gió lớn đêm hôm thứ bảy 15 Avril đã giết hại tám người. Nhiều cây cối trong thành phố bị đỗ, gãy. Một cột vô tuyến điện ở Công vong cũng bị gãy.

Quanh vùng Hanoi cũng bị hại lớn ; có nhiều nhà đỗ và đẽ chết người ; mưa rào mắng mít tái gần một nửa, nhất là ngõ hè bị đỗ gãy hồn hết.

Thêm mén Công dân giáo dục vào kỳ văn dấp bằng S.H.P.V. — Đầu có ngày định thêm mén « Công dân giáo dục » (Instruction civique) vào các bài thi văn dấp lấy bằng Sơ Học Pháp Việt. Nghị định này thi hành ngay từ kỳ thi sắp tới.

Sách, báo mới

Thời đại tuần báo của ông Cao văn Tố đã ra số đầu ngày 14 Avril. Tòa soạn và trị sự 103 Chaigneau Saigon.

Tân quốc văn của ông Lê công Đắc, giá Op.20.

Vé sinh của các ông Lê công Đắc và Hồ khắc Tuân, giá Op.10.

Cuộc thi

ĐÒN HẸN

trong số báo sau sẽ tuyên bố kết quả

Vì kỵ nay nhiều bài về thời sự nên trang Văn chương để hoàn lại số sau.

CẨU Ô

Tìm việc làm

— Trẻ tuổi, nói thạo tiếng Pháp, đã làm qua nhiều nhà buôn, muốn tìm một việc làm. Bi xa càng hay. Hồi M. Nghiêm Ký, 229, Protectorat Nam-dịnh.

— Trẻ tuổi, có bằng Cao đẳng tiền học, (toán pháp khai) muốn tìm chỗ dạy học ở trại gia Hà-nội. Hồi M. Giang, 45bis, Vieille des Tasses, Hanoi.

— Đáng tiếc, đã làm qua nhiều nhà buôn, biết sửa bài, muốn tìm việc làm (di xa cũng được). Hồi M. Khoát, aide secrétaire, Service des Plantations, Route de la Pépinière, Hanoi.

Hội Bảo trợ như tây du học ở Hué
sẽ tổ chức vào những ngày 6, 7 Mai 1939 nhiều cuộc vui đặc biệt để larg tiền cấp theo Học lâm cho học sinh ta du học ở Pháp

CHƯƠNG TRÌNH

Chiều thứ bảy 6 Mai tại Hội chợ Các trò vui thường có trong Kermesse và những trò sau này :

Bombardement aérien

Thiên đường

Bia ngực

Bên cầu duyên

Grotte des Surprises

Autodrome électrique

Course à la valise

Course à l'œuf

Bánh Ping-pong

Thi sắc đẹp phụ nữ

C-hop bóng

Và một cuộc nghinh rước rất long trọng, sẽ cho ta sống những phút trang nghiêm và oan h liệt trong đời một vị đại khoa giáp về thời Hán học :

Vinh qui bái tổ.

Buổi tối khen vũ trong phòng khách tiệc Hội chợ, có nhiều cuộc thi : thi trắc hình, thi người xấu, v. v...

Chiều chủ nhật 7 Mai
tại sân vận động

Bóng đá

Bầu vông

Bida xe đạp phụ nữ

Xò số tombola (rất nhiều giải có giá trị, giải nhất một cái xe đạp)

Các vị hảo tâm xin捐款 vào cuộc « Kermesse » của bản hội, xin do nơi phòng thư ký của hội ở Bộ Tài chính.

Thuốc quan
và xỉ-gà

MELIA

Hút ẩm đóng

và thơm ngọt

ĐẠI-LÝ ĐỘC QUYỀN

L. Rondon & Cie Ltd Bđ Đồng Khán HANOI

Ngay bàu cứ

HỘI VIÊN THÀNH PHỐ

Dưới mắt NHỊ-LINH

Lại bàu... Bàu lại

Vi CHỦ NHẬT TRƯỚC nhằm ngày lễ Pâques, cự tri di chơi vắng nhiều quá, nên chủ nhật 16 mươi rưỡi phải bàu lại ba ông hội viên hội đồng thành phố để thay ba ông Phan Thanh, Pham hữu Chương, Bùi ngọc Ái từ chức.

Trái với lần trước có mỗi một số các ông hội viên từ chức ra thay các ông hội viên từ chức, lần này có những ba số: số từ chức (Thanh, Chương, Ái) số... chưa từ chức (Thanh, Quý, Lai) và số... không từ chức (Bùi Đức Dậu).

Bà con Hà thành thích các cuộc giải trí, mừng thầm rằng sẽ được cười nhiều.

Câu chuyện ô tô

Và chúng tôi đã cười. Chúng tôi là Tô Tử và tôi.

Chúng tôi, một công đói ba việc: làm phản sự nhà bao, làm phản sự công dân và xem. Nhất là xem.

Phiền một nỗi tôi đau mắt, nên đối với sự xem xét qua kính đèn của tôi mọi vật đều tối tăm và lờ mờ.

Vật thứ nhất có dính dáng đến bàu cứ mà chúng tôi gặp là cái ô tô số 7. Con số 7 cố nhiên không phải là số ô tô. Đó chứng chỉ là số đội binh thứ 7. Ô tô mới và kiêu mổi, những ông cự tri cũng mặc mới, trông sang trọng lắm.

Tôi vừa bảo Tô Tử: « Họ có ít ra 7 cái ô tô » thì một cái khắc số 27 lù lù từ phố hàng Đồng vượt qua mặt. Tô Tử cười chừa :

— Họ có ít ra 27 cái

Rồi anh nhận xét :

— Trong ô tô này ngồi toàn các ông lý Toét, y phục lôi thôi lốm thoác. Mả họ chất khá đông.

Tôi tiếp :

— Cũng xứng với cái ô tô hơi tã, hơi tã thoi.

Thì ra người nào của ấy, các nhà ứng cử dùng ô tô đã nghĩ chu đáo lắm vậy.

Chạy hiệu

8 giờ chúng tôi tới cửa tòa đốc-lý. Một cảnh tượng huyền náo, khác hẳn chủ nhật trước. Tôi nghĩ thầm: « không phản động, không bao giờ có hoạt động ! Nếu một số mồi không ra tranh cử thì có lẽ nơi bỏ phiếu cũng lại dense lạnh lẽo buồn tẻ như kỳ trước mất thôi. »

Nhưng chưa thấy mặt mũi một nhà ứng cử nào ?.. Có, có một mảnh ông Cung-dinh-Quý dường chạy nháo đì mươi hai viên bõi thăm để lập cho xong phòng bảo cử.

Tôi bảo Tô-Tử:

— Tướng chưa ra trò, mới thấy toàn những vai chạy hiệu.

— Chả tướng là gì kia ?

NGÀY NAY Ở HUẾ

TẾ NAM GIAO

TẾ Nam Giao đã thành một cái lệ chung không còn vẻ lè nữa. Vì thế đạo ngự không còn vẻ hùng dũng và oai nghiêm của ngày xưa, mà chỉ là toán quân lính mới lügen lập dãy được với hôm và mắng ông quan vỗ chỉ biết cầm gươm gỗ.

Đạo ngự chỉ thang cờ mà không còn quạt: người ta đã phán rẽ hal bàn đã kết thân từ xưa. Trong ngực lộ của Hoàng-Đế ngồi đã có chiếc quạt máy con quay tilt. Thế là một sự tiến bộ về quạt. Và sau này ngực lộ nếu thay được bằng ót lò thì mới thật là một sự tiến bộ về sự đi.

Ông Nguyễn Tiến Lãng lần đầu tiên mới được di theo đạo ngự nên có vẻ ngay ngắn và bén lèn. Ông ta cứ đưa tag áo thang xanh che mặt mài. Nhưng khô! tag áo lại thưa, và ông ta lại định lấp vải nia che mắt... bá tánh.

Đàn Nam Giao hôm lập lê nào nhiệt vô cùng. Người vào xem như kiến và người đứng ngoài nhìn vào như nước. Nhưng tuồng đứng ngoài còn hơn trong, vì bẽ náo cung khống thay gì hết.

Vì người đứng sau chỉ thang lung người đứng trước, và người đứng trước lại chỉ xa xa thấy lung các quan triều. Và các quan triều lại sắp hàng một dãy thang lung nhau.

Nhưng giữa đêm vào khoảng hai giờ sáng, đàn Nam Giao lại trở về với vẻ oai nghiêm ngày trước. Không biết tại sao người ta lại không cảm thấy các vẻ khôi hài của ban chiều nã.

Về long trọng và oai nghiêm dãy hân trên bốn mặt thành và những cây cờ phất phơ trong sương đêm ý nghĩa và có duyên một cách lạ. Cả mắng ông quan triều với dảng bờ phờ và dảng đỉnh. Chung quanh

Các tướng ra trò
Các tướng lục tục kéo đến. Các ông Phạm hữu Cương, Bùi ngọc Ái, Nguyễn huy Lai, Hai ông Thành họ Phan và họ Nguyễn nhất định vắng mặt. Hồi thăm thì họ Phan ốm, còn họ Nguyễn thì không muôn đến, vì rất lãnh đậm với cái chức hội viên thành phố, chẳng qua chỉ để cho người ta liết tên vào cùng số. Người mình rõ hay, bị lôi kéo đi bộ phiếu thi di chơi, bị lôi kéo vào đứng cùng số thi cũng.. đứng chơi!

— Kia, cả tướng Lộ nữa !

— Có tướng An đâu, phải có tướng Lộ đấy chứ !

Một người nói leo :

— Rõ chẳng khác Châu Xương cấp gươm đứng bên Quan Công trong một bức tranh tàu.

Một người khác chêm :

— Họ đánh đến nước cờ An thi phe Xã hội cũng khá lo đấy.

Một người nữa góp :

— Nước cờ thi xe.

Tô Tử cười, kết luận :

— Phải, thi xe ô tô.

Khai chiến

Chúng tôi đương vui câu chuyện hông có người bảo :

— Ông An và ông Ái đã bắt đầu đóng trờ.

Chúng tôi chạy vội đến xem. Hai ông tướng bé nhỏ, dù là đại tướng, đang quần nhau.. bằng lý sự. Ông Ái chứng nhắc lại một lần nữa một câu đã nói (mỗi câu, ông Ái phải nói đi nói lại ít ra là năm lần) :

— Chính ông và ông Hả văn Bình đã giới thiệu tôi vào đảng Xã hội. Nhờ hai ông mà nay tôi là hội viên đảng Xã hội. Bay giờ các ông bô tôi lại các ông đi, một ông đè làm hường lò, một ông đè làm việc đì đón cự tri — Ông Ái dùng một chữ Pháp mà tôi không dịch đúng nghĩa vĩ chử ấy hơi quá đáng.

Ông An vừa cười vừa đập :

— Ông Ái ơi, ông không hiểu tôi. Không biết ông Ái có hiểu ông An không, nhưng ông cứ ngửa mặt nhìn trời mà nhắc đi nhắc lại cái câu ông đã nói.

Nhưng chúng tôi phải rời bỏ hai ông tướng để đến trường Hàm-ong làm phản sự công dân.

Ở đây cũng một cảnh tượng hoạt động náo nhiệt. Xe tới xe lui, tấp nập như bến ô-tô vậy.

Chợ chiếu

Vào khoảng một rưỡi, tôi lại lùi thui đến tòa đốc lý. Bác sĩ Chương là tất cả các nhà cự tri và ứng cử.

Tôi cười bảo bác sĩ :

— Chợ chiếu hông...

Bác sĩ cũng cười, tiếp luon :

— Ké cấp lảng xa dần.

Tôi hỏi :

— Thế nào ?

Bác sĩ đáp :

— Khá lầm. Họa chừng sáu chục phiếu rồi!

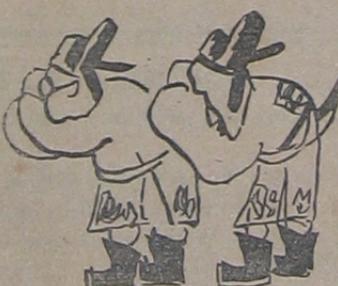
— Sao vắng thế này ?

— Vắng vào giờ này là may cho mình. Vì giờ này ai chịu cuốc bộ. Họa chừng có ô-tô đến đón thì di chơi! Vậy giờ này mà đóng thi chác chỉ có toàn cự tri ô-tô.

Tâm lý lầm: Ra trang cự luôn cũng có khặc.

Nửa giờ sau, ô-tô lại lục tục kéo cự tri tới. Tôi thấy nhiều cái đồ xuồng mệt, hai ông già cùng với hai người di đón mà tôi đã quen mặt từ buổi sáng. Có cái lại chỉ chờ đến toàn bọn « người nhà » bọn làm việc cho những ông ứng cử.

Ông Quý, mặt tái nhợt, chạy đi phân nát với hết mọi người rằng mình bận quá và ốm quá không

Rentrée des classes

Vous trouverez à l'I.D.E.O. tous les articles scolaires nécessaires à vos enfants

Articles de bonne qualité leur donnant le goût du travail.
Articles « RÉCLAME » vous permettant de faire des économies :

Cahier de Brouillon « RECLAME » 100 pages	0\$12
Boîte de 100 copies doubles, beau papier	1.80
Ramotte de 100 — quadrillé multiple	1.00
Plumier laqué, couvercle chromos	1.05
Compas sur panoplies : 15 et 4 pièces	0\$65 — 0.48
Compas plats nickelé reversible double usage	1.18
— — — en pochette	2\$85 — 2.20 & 1.55
Nécessaire scolaire 4 pièces pochette cuir	0.52

Catalogue des articles scolaires sur demande

L'I.D.E.O.

LIBRAIRIE - PAPETERIE — HANOI - HAIPHONG

PHÒNG-TÍCH

THUỐC HAY NỘI TIẾNG KHẮP ĐÔNG DƯƠNG.

GIẤY KHEN RẤT NHIỀU, CẨM UN THẬT LẨM

Khi đờm hơi, khi tiêu ngực, chảy cảm, không biết nói, ăn chậm tiêu, bụng bỗ bịnh bịch. Khi ăn uống rồi thì hay gurg hơi hoặc ợ chua. Thường khi tức bụng khó chịu, khi đau bụng nỗi hồn, khi đau lưng, đau ran trên vai. Người thường mệt mỏi, buồn bã như tag, bị lâu năm sặc da vàng, da bụng dầy. Còn nhiều chứng không kể nổi.

Một hai liệu thang để chịu hoặc khỏi ngay.

Liệu một liệu uống Op25   Liệu hai liệu uống Op45

VŨ-DINH-TAN Áo tú kim liền năm 1926 — 178bis Lachtray, Haiphong

Đại-lý phát hành toàn tỉnh HANOI: AN-HÀ 13 Hàng Mồ (Cuivre) — Hano

Đại-lý phát hành khắp Đông-dương: NAM-TAN 100 phố Bonnal — Haiphong

Có lính 100 Đại-lý khắp HANOI và khắp

các tỉnh TRUNG, NAM, BẮC-KỲ và CAO-MÈN, LAOS

Súra

NESTLÉ

Hiệu Con Chim

SỨC MẠNH CỦA TRẺ CON
BAO THẦU CHO CHÍNH PHỦ PHÁP

Hỏi xin không mất tiền quyền
sách dạy cách nuôi trẻ của
bác sĩ Vidal soạn ở hàng
NESTLÉ, phố Paul Bert, số 55
HAIPHONG

Sâm Nhung Bách Bồ Hồng - Khê

Lấy tinh chất ở cơ quan sinh dục của các loài vật rất mạnh mẽ luyện với Sâm Cao-ly, Lộc Nhung cùng với các vị thuốc bồ quý giá, nấu dùng nó dần ngay đến thận và bộ máy sinh dục của người ta làm cho trẻ lại, khỏe ra như người được tiếp hạch, sinh ra nhiều tinh huyết, ăn ngon miệng, ngủ yên giấc, tinh thần minh mẫn, bền trí nhớ lâu, đại tiện nhuận, nước tiểu trong, khởi đau lưng, bốc hỏa. Các ông dùng trong 2 ngày sẽ thấy tráng dương cổ khí, tinh đặc, trong khi phòng sự không thấy nhoc mệt. Nếu ai có bệnh di tinh, lanh tinh, nhiệt tinh, mộng tinh cũng khỏi. Đầu bà dùng được huyết tốt, kinh điêu; bà nào có bệnh kinh nguyệt bất điều sinh ra các chứng đau bụng, đau lưng, bốc hỏa, ra khí hư (bach dài hạ) cũng khỏi. Bà nào nuôi con thì tốt súra, có chữa thi khỏe thai. Các cụ già đau lưng đau mông mỏi mệt, kém ăn kém ngủ hoặc có bệnh ho, bệnh thở dùng cũng khỏi cả. Trẻ con dùng thuốc này sạch cam sài, bồ tát, tiêu thực. Nói tóm lại tất cả nam phụ lão già, nếu ai cần phải bồi bổ sức khỏe thì không còn có thứ thuốc bồ gi hay bằng thuốc Sâm Nhung Bách Bồ Hồng Khê này. Thuốc thơm ngọt dễ ăn; các ông dùng thử bao sáp vàng, các bà dùng thử bao sáp trắng. Mỗi ngày ăn 2 viên vào 2 bữa ăn sáng và tối, trẻ con mỗi lần ăn nửa viên nhai chiêu với chén nước chè. Mỗi hũ giá 1r.

Thuốc Hồng - Khê số 47

Thuốc « Tráng Dương Kiên Tinh đại bồ thận Hồng-Khê » số 47 chế bằng Hoàng-hoa ngô-phiêu, Hải-cầu-thận, Yến-quảng, Sâm Nhung với các vị thuốc vừa bồ vừa ngọt. Giúp cho sự giao hợp được theo ý muốn. Giúp cho người dương sự yếu, « bất lực », liệt-dương » được mãn nguyện, dễ thụ thai. Làm cho người vú tinh lanh đậm trở nên người da tinh vui vẻ. Sau khi dùng thuốc này 6 hay là 12 tiếng đồng hồ, có hiệu quả hiển nhiên. Muốn chứng cho những lời nói trên đây, các ông các bà dùng thử một gói Op 25, sẽ thấy phòng sự mạnh khỏe lâu bền gấp mấy lần khác và sau lại thấy tinh thần minh mẫn không một chút nhoc mệt. Thuốc này chuyên trị bồ thận, kiên tinh, sinh khê, chữa liệt dương, bệnh tinh mau xuất. Mỗi chai lớn giá 1p.00. Mỗi gói dùng được một ngày giá Op.25.

Thuốc « Cai Hồng - Khê »

Không chộn lẩn chất thuốc phiện (nhà Đoan đã phân chất), nên ai cai cũng có thể bỏ hẳn được mỗi ngày hút một đồng bạc thuốc phiện, chỉ uống hết hai hào thuốc cai là đủ không phải hút nữa vẫn di làm việc như thường, thuốc viên Op 50 một hộp, thuốc nước 1p.00 một chai. Nghiện nhẹ chỉ hết 1p.00, nghiện nặng hết 5p.00, 3p.00 là bỏ hẳn được, nếu sai nhời, xin trả lại tiền gấp đôi.

Thuốc phong tinh Hồng - Khê

Giá hép mà buộc ngang trời! Thuốc Hồng-Khê chữa những người lảng lơi! Hai câu Sâm ruyền này, ngày nay quả thấy ứng nghiệm, vì bồ tát đến Hồng-Khê thì ai cũng nghĩ đến thuốc lâu và thuốc giang-mai; ai bị lâu không cút mới hay kinh niên uống thuốc lâu Hồng-Khê số 30, mỗi hộp Op.60 cũng khỏi rút nọc, ai bị bệnh giang-mai không cứ về thời kỳ thứ mấy, mới hay đã nhập cốt rồi, uống thuốc giang-mai Hồng-Khê số 14 cũng khỏi rút nọc một cách êm đềm không hại sinh dục (mỗi hộp giá Op.60) nên khắp các nơi đâu đâu cũng biết tiếng:

Nhà thuốc HỒNG-KHÊ 88, Phố Chợ Hòm, Hanoi (Route de Hué)

Xem mạch cho đau, bốc thuốc chán, và có hơn 100 món thuốc hoàn, tán, cao, gia truyền và kinh nghiệm, chế sẵn đóng hộp, đóng chai theo phương pháp Âu-Mỹ bán khắp các nước Nam, bán sang cả Tây, Tàu, Ai-lao, Cao-mèn, chữa đủ các bệnh nguy hiểm người lớn, trẻ em. Bệnh nào thuốc ấy, có đơn chỉ rõ cách dùng và nói rõ bệnh căn, hết rất ít tiền mà bệnh mau khỏi. Các thí thuốc của nhà thuốc Hồng-Khê đạt Hội-chợ Haiphong năm 1937 được ban Toàn-quyền và quan Thống-sử ban khen, các báo Tây, nam tò lòi khuyến khích, được thưởng « Bội tinh vàng » và được « Bằng cấp tài-năng ». Hội-chợ Huế. Kỳ đầu rao công nghệ, kỹ thuật tại Hội-chợ Hanoi 1938 được quan Thống-sử ban khen và được thưởng « Bội tinh vàng ». Có biểu 2 cuốn sách thuốc: « Gia-dinh Y-được » và « Hoa-Nguyệt Cầm-Nang ». Khắp các nơi đều có Đại-lý, mua thuốc Hồng-Khê xin nhận kỷ dấu hiệu Phật 12 tay.

Thuốc bò hạch

Van - Bảo

của giáo - sư TRẦN-PHÚC-SINH, trường Y-học Nam-kinh

Chuyên trị : Các nội hạch làm việc không điều, nên thăn-kinh hệ mất điều-hòa, con người không thể tự-chủ những ý muốn, rồi sanh ra đồi tánh.

Trị các chứng suy-nhược về tinh-dục của đàn ông và đàn bà. Suy-nhược về sự phát-dục, sự bắn tinh. Trị sự lanh-dạm về phòng-dục của đàn bà. Đem lại cái « cực-diêm khoái-lạc » cho những người trong tuổi, bởi những nội-hạch của họ bị thiếu chất « DƯƠNG - HUYẾT - TINH ».

Trị các chứng đau mỏi xác thịt, đau lưng ủ tai, bái oải gân cốt, vì phòng sự vô chừng, hoặc vì thuở nhỏ chơi bời vô độ. Thuốc VẠN - BẢO là sự tổng hợp các tinh-chất quý của động-vật, đem bồi bổ những nội-hạch cho nhân loại. Tăng chất « Dương-huyết-tinh » cho óc, cho thận, tráng dương của đàn ông và buồng trứng của đàn bà.

Thuốc VẠN-BẢO làm cho đàn ông lớn tuổi lấy lại cái sức mạnh như hồi niên thiếu, làm cho đàn bà lớn tuổi có lại cái sắc đẹp, da hết nhăn, thịt săn, vú nở v. v...

Thuốc VẠN-BẢO có đủ tánh chất khêu động, làm sống dậy những tế-bào ỉa ủ-rũ khô héo của những người già héo, rồi làm cho tươi trẻ lên. Nhơn đó con người đang phiền muộn, chán ngán, cảm thấy sống lại cảnh đời vui vẻ, ân-ái mặn nồng, siêng làm việc, thích phấn đấu.

Khi mua nên nói rõ thứ đàn ông hay đàn bà.

1 hộp dùng 10 ngày 4p.00   1 hiệp là 4 hộp 15p.00
(Gói lanh hóa giao ngắn)

Tổng phát hành phía Bắc : **VAN HOA**
8 Hàng Ngang HANOI

Tổng phát hành miền Nam : **VO - ĐÌNH - DĂN**
323 Marins Cholon, và các phân cuộc

Hai nơi trên đây có trữ 3 thứ thuốc có danh của Phục-Hưng Y-Quán là thuốc Ho, Điều-kinh và Cô-tinh, mỗi hộp 1p.00

Có gió thuyền buồm nước đậm, có CỦU LONG HOÀN
con người vui bước đường đời, anh em đất Việt ta ơi,
CỦU LONG nổi tiếng khắp trời Đông-dương.

Thuốc CỦU LONG HOÀN có bán tại:
hàng VẠN-HÓA, 8 Hàng Ngang — Hanoi
Các tỉnh đều có đại-lý

Vị cứu tinh của các bệnh nhơn
HOA LIỄU và **PHONG TÍNH**

là

SƯU ĐỘC BÁ Ú'NG HOÀN sò I

Chuyên trị tận gốc tuyệt nọc các chứng bệnh phong tình như : Lậu, Tim la, Dương mai Hạch xoài, Cót khí, Sang độc v.v... chàng luận là lâu, mau, đau cho độc nhập cót đi nữa thuốc SƯU ĐỘC BÁ Ú'NG HOÀN cũng tòng lời gốc độc ra đứt tuyệt, khỏi cần trừ eangle không hại sanh dục, không hành bệnh nhơn.

Mỗi hộp uống 4 lần, giá 150

Nhà thuốc **ONG-TIEN**
11, Rue de la Soie, Hanoi